

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 4432
ISSN: 1108-7315

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΡ. ΦΥΛ. 162, ΧΡΟΝΟΣ 34ος, ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2024 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

- Νέος Δικαστικός Χάρτης
- Διεύρυνση Δικηγορικής Ύλης
- Κράτος Δικαίου

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ Δ.Σ.Π.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ & ΚΡΑΤΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ (άρθρο 90 ΚτΔ)

Υπεύθυνος: Παναγιώτης Σαπουντζάκης - **Αναπληρωτής:** Ευάγγελος Αναγνώστου

Μέλη: Ιωάννης Καρδαράς, Στρατής Σημαντήρης, Ηλίας Ιωάννου, Ιωάννα Θεοδωράτου, Μάρθα Κάσση

ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ (άρθρο 14 ΚτΔ)

Υπεύθυνος: Ηλίας Κλήπας

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΝΕΩΝ ΚΑΙ ΑΣΚΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

Υπεύθυνοι: Βασίλειος Πεταλάς, Ηλίας Ποιλάλης - **Αναπληρωτές:** Νικόλαος Μπιήρης, Αθηνά Σταμελάκη

Μέλη: Αντώνης Κεπεσίδης, Έφη Μαχαίρα, Παναγιώτης Σταματογιάννης, Κωνσταντίνος Φλέγκας, Μελίνα Λαυρεντιάδου, Μαρία Δελαγραμμάτικα

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΜΜΙΣΘΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

Υπεύθυνος: Κίμων Γκιουλιιστάνης - **Αναπληρωτές:** Μαρία Σταματογιάννη, Ευάγγελος Αναγνώστου

Συντονιστής: Μιητιάδης Κηλαποδάκης

Μέλη: Νικόλαος Κωνσταντινίδης, Αλεξάνδρα Τσάμη, Στέφανος Μυλωνάς, Μαρία Καραγκιοζοπούλου, Τερψιχόρη Κοκκινάκη, Γρηγόρης Καλαποθαράκος, Όλγα Σαββίδου, Μαρινίκη Κατσαλήρα, Θεοδώρα Αρβανιτάκη

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΝΩΣΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

Υπεύθυνη: Αθηνά Σταμελάκη

Μέλη: Πολυχρόνης Περιβολάρης, Βασίλειος Πεταλάς, Ηλίας Ποιλάλης, Μαρία Σταματογιάννη

Εκπροσώπηση Δ.Σ.Π. στο Τ.Α.Χ.ΔΙ.Κ

Υπεύθυνος: Γεώργιος Σταματογιάννης - **Αναπληρωτής:** Γεώργιος Καραμιζάρης

Εκπροσώπηση Δ.Σ.Π. στο ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ (C.C.B.E.)

Υπεύθυνη: Μαρία Σταματογιάννη - **Αναπληρωτής:** Ηλίας Ποιλάλης

Μέλη: Ισμήνη Ζώρζου, Μαρία Φλωροπούλου-Μακρή, Ιωάννης Μανουσάκης

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Υπεύθυνος: Νικόλαος Μπιήρης - **Αναπληρωτές:** Γεώργιος Καρατζάς, Αθηνά Σταμελάκη

Μέλη: Νικόλαος Κάσσης, Μαργαρίτα Ανδρουλή

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΝΟΜΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ

Υπεύθυνος: Γεώργιος Καρατζάς - **Αναπληρωτής:** Χρήστος Πλ. Ηλιάδης

Μέλη: Λίζα Πετρίδη, Ειρήνη Κραβαρίτη

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ ΚΑΙ ΙΑΤΡΕΙΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Υπεύθυνος: Χρήστος Πλ. Ηλιάδης - **Αναπληρωτής:** Νικόλαος Μπιήρης

Συντονιστής για Ιατρέιο: Στρατής Σημαντήρης

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Υπεύθυνος: Ηλίας Κλήπας - **Αναπληρωτής:** Πολυχρόνης Περιβολάρης

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ

Υπεύθυνη: Ισμήνη Ζώρζου - **Αναπληρωτές:** Ιωάννης Βούτας, Παναγιώτα Μπουρητιδίου, Βασίλειος Πεταλάς

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ

Υπεύθυνος: Ιωάννης Βούτας - **Αναπληρωτής:** Διονύσιος Πλέσσας

Συντονίστρια: Ιωάννα Μέρμηγκα

Μέλη: Βασιλεία Βαθιλιάνου, Ήρα Γκαβέρα, Σταυρούλα Δημητριάδη, Παναγιώτα Κουτουλάκου, Νικόλαος Μαθιόπουλος, Παναγιώτης Σγαύρας

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ-ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Υπεύθυνος: Στυλιανός Φαζάκης - **Αναπληρωτής:** Ιωάννης Βούτας

Υποεπιτροπή ασφαλιστικών θεμάτων: Αρχοντούλα Βουδιγάρη, Μάνθος Τριαντάφυλλος, Πέτρος Βαρελάς-Κοκολογιάννης,

Υποεπιτροπή φορολογικών θεμάτων: Γεωργία Φλωράτου, Ειρήνη Κραβαρίτη, Ιωάννης Σαράντου

Εξώφυλλο:

Άποψη της αποβάθρας του μετρό στον Σταθμό Λαρίσης

με το έργο του καλλιτέχνη ΓΙΑΝΝΗ ΓΑΪΤΗ (ανθρωπάκια)

EDITORIAL

“Αλλάζουν όλα
εδώ κάτω με ορμή...”

Ακόμη και ο πιο ευφάνταστος Άνδρας, θα ήταν πολύ δύσκολο να προβλέψει πριν από λίγο καιρό, όλες αυτές τις σαρωτικές, πρωτοφανείς αλλαγές, στις οποίες οι υπηρετούντες τη Δικαιοσύνη στην Ελλάδα –δικηγόροι, δικαστικοί λειτουργοί, δικαστικοί υπάλληλοι- καλούμαστε να προσαρμοστούμε, σχεδόν «εν μια νυκτί» και να εξακολουθήσουμε να επιτελούμε σωστά το έργο μας.

Τα υπεραιωνόβια Ειρηνοδικεία, τόσο παλιά όσο και η ύπαρξη της πολιτικής δίκης, πλέον αποτελούν ιστορία. «Παράλληλες έδρες», «περιφερειακές έδρες», «πρωτοδικές ειδικής επετηρίδας» και τόσες άλλες ...εξωτικές φράσεις, ήρθαν να προστεθούν στο καθημερινό μας λεξιλόγιο, στην καθημερινή μας πρακτική. Κι εμείς, οι δικηγόροι και οι Σύλλογοί μας να μοιάζουμε «σαν να προσπαθούμε να αλλάξουμε τροχό σε κινούμενο όχημα», όπως τόσο εύστοχα και παραστατικά το θέτει ο Πρόεδρος **Ηλίας Κλάμπας** στην παρέμβασή του στο Περιοδικό για τον Νέο Δικαστικό Χάρτη.

Ταυτόχρονα, έχουμε να διαχειριστούμε και τις πολύ σημαντικές αλλαγές στην ποινική δικαιοσύνη. Τα μονομελή δικαστήρια πλέον εκδικά-

ζουν τον συντριπτικά μεγαλύτερο όγκο υποθέσεων, πολλές δίκες που ήταν προγραμματισμένες να γίνουν στα τριμελή μεταφέρθηκαν στα μονομελή, οι ποινικοί κώδικες άλλαξαν και πρόκειται σε λίγο να ξαναλλάξουν, για πολλοστή φορά τα τελευταία χρόνια. Η ανασφάλεια δικαίου καλά κρατεί και εδώ. Και πάλι οι δικηγόροι και οι σύλλογοί μας καλούμαστε να βρισκόμαστε καθημερινά σε εγρήγορση αλλά και σε διαρκή επιμόρφωση, προκειμένου να προστατεύσουμε τα δικαιώματα των πολιτών.

Μια ακόμη αλλαγή, αυτή τη φορά σίγουρα προς το καλύτερο, αποτελεί η διεύρυνση της δικηγορικής ύλης, μια πρώτη αποτίμηση της οποίας κάνει στις σελίδες που ακολουθούν ο **Σταύρος Κατσούλης**. Και επειδή, πολύ λόγος γίνεται τελευταία, με όλες αυτές τις αλλαγές, για το περίφημο «κράτος δικαίου», είναι ιδιαίτερα επίκαιρο το πολύ ενδιαφέρον σχετικό άρθρο της **Βίβιαν Θεοχαράτου**. Η **Αριάνα Στυλιανού** καταπιάνεται με έναν ακόμη σχετικά νέο θεσμό, αυτόν της διαμεσολάβησης.

Στην Δ.Ε. δεν παύουμε να ενδιαφερόμαστε για την πόλη μας αλλά και να ανησυχούμε για όλα όσα συμβαίνουν τελευταία στο Λιμάνι του

Πειραιά. Ο **Γιώργος Σαπουντζάκης**, ενημερώνει για τις περιβαλλοντικές και άλλες επιπτώσεις που έχει η εφαρμογή του ν.4404/2016 (παραχώρηση στην «COSCO A.E.»).

Οι δικηγόροι Πειραιά δεν υπηρετούμε μόνο το δίκαιο, αλλά παρά-

γουμε και πολιτισμό. Το «σαλόνι» αυτού του τεύχους δεν θα μπορούσε να μην είναι αφιερωμένο στην θεατρική ομάδα του ΔΣΠ, που για μια ακόμη φορά κατάφερε να γεμίσει ασφυκτικά, επί δύο ημέρες, το Δημοτικό Θέατρο και να χαρίσει απλόχερα αβίαστο γέλιο, με

την εξαιρετική παράσταση «ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ», για την οποία γράφει η **Ιωάννα Θεοδωράτου**. Ο **Γρηγόρης Γιαϊτανάρος**, παρουσιάζει μια ακόμη σημαντική πολιτιστική εκδήλωση, με την οποία ο Σύλλογός μας τίμησε τους δικηγόρους Πειραιά-εικαστικούς, ταυτόχρονα ευχαριστώντας τους για την παραχώρηση των έργων τους, που κοσμούν

τους χώρους του ΔΣΠ και των Δικαστηρίων του Πειραιά.

Η Ιστορία, είναι πάντα παρούσα στις σελίδες μας: Ο **Δημήτρης Σταθακόπουλος** μας συστήνει το επαναστατικό κίνημα της Καρπάθου του 1944, η **Κική Τσαγκαράκη** μας συγ-

κινεί με την ιστορία της Ηρώς Κωνσταντοπούλου, που το άγαλμά της βρίσκεται στην πόλη μας, η **Σίσυ Παναγιωτακοπούλου** γράφει για τη σπουδαία Μαρία Κάλλας, με αφορμή τα 100 χρόνια από τη γέννησή της. «*Παγκόσμια ρευστότητα και εξουσία*» επιγράφεται ένα ακό-

μη εξαιρετικό δοκίμιο του **Δημήτρη Πιστικού**, το οποίο κοσμεί τις σελίδες του τεύχους και αξίζει να διαβαστεί προσεκτικά από την αρχή ως το τέλος.

Η Συντακτική Επιτροπή εύχεται σε όλους τους συναδέλφους καλή δικαστική χρονιά, με υγεία, δύναμη και πολλές επιτυχίες.

Ηλίας Τζιτζικάκης
Συντονιστής Συντακτικής Επιτροπής

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΡ. ΦΥΛ. 162 ΧΡΟΝΟΣ 34^{ος}, ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ
ISSN: 1108-7315
ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 47, ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΗΛ.: 210-4176.251
<http://www.dspeir.gr>
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ
ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:

ΗΛΙΑΣ ΚΛΑΠΠΑΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.Π.

ΗΛΙΑΣ ΤΖΙΤΖΙΚΑΚΗΣ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
itzizikakis@gmail.com

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΛΙΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ
apostev@gmail.com
ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΚΟΥΤΣΗΣ
lakoutsis.p@gmail.com

ΜΕΛΗ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ:

Αβραμίδης Γιάννης
Αθιεφεροπούλου Μαρίνα
Αποστολίδου Λίλη
Βλάχος Μιχάλης
Βούτας Ιωάννης
Γαϊτανάρος Γρηγόρης
Γεωργούλια Ιωάννα
Θεοδωράτου Ιωάννα
Καρυδάς Κυριάκος
Λακούτσας Πέτρος
Μιχαλακάκος Θεόδωρος
Μπενετάτου Νικολέττα
Πατρικοπούλου Ελένη
Πιστικός Δημήτριος
Σαουντζάκης Γιώργος
Σαρρής Θεόδωρος
Τσαγκαράκη - Μπαϊζου Κική
Τσελέντης Διονύσης
Τσουρούλης Ευάγγελος
Φλωροπούλου - Μακρή Μαίρη

* Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται
* Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν προσωπικές απόψεις
* Επιτρέπεται η αναδημοσίευση κειμένου υπό τον όρο να αναγραφεί η πηγή

Τυπογραφείο
Καρογιάννη

Νοταρά 92, Πειραιάς 185 35 | τηλ.: 210 4136 322 - 210 4170 479
e-mail: info@typokaragianni.gr | site: typokaragianni.gr

σελ. 4

σελ. 6

σελ. 9

σελ. 14

σελ. 18

σελ. 21

Editorial

σελ. 1

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΝΕΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΧΑΡΤΗ:
Ο ΔΣΠ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ
ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ*

σελ. 4

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ
ΔΣΠ ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΕΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ
ΧΑΡΤΗ

σελ. 6

Νόμος 5095/2024 - Διεύρυνση
Δικηγορικής Ύλης - Η ρύθμιση
του νόμου, η διαδικασία εφαρμογής
της και σύντομα σχόλια επ' αυτών

σελ. 7

ΚΡΑΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥ

σελ. 9

Επενδύσεις του Ν.4404/2010
στο Λιμάνι του Πειραιά.
Περιβαλλοντικές
και άλλες επιπτώσεις

σελ. 12

ΠΕΡΙ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ

σελ. 14

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ
ένα θεατρικό σε τρεις πράξεις

σελ. 18

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΑ – ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ

σελ. 21

Εκδήλωση της πρωτοβουλίας
κατά των γυναικοκτονιών

σελ. 23

ΣΤΙΞΕΙΣ - Παγκόσμια ρευστότητα
και εξουσία(Δημιουργοί της εθνικής
και διεθνούς ανασφάλειας)

σελ. 25

Το επαναστατικό κίνημα
της Καρπάθου - (Οκτώβριος 1944)
και το σημερινό γεωπολιτικό
του αντίκτυπο*

σελ.30

ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΛΑΣ - LA DIVINA

σελ. 35

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΕΑΝΔΙΠ

σελ. 39

ΗΡΩ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ -
(η ιστορία ενός αγάλματος)

σελ.40

Απόφαση Δ.Σ. του Δικηγορικού
Συλλόγου Πειραιά για το εργασιακό,
μισθολογικό και ασφαλιστικό κ
αθεστώ των ασκούμενων
δικηγόρων του Δ.Σ.Π.

σελ. 44

Βιβλιοπαρουσίαση

σελ. 45

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

σελ. 47

Σκάκι

σελ. 48

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΝΕΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΧΑΡΤΗ:

Ο ΔΣΠ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ*

Του **Ηλία Ι. Κλάπα**
Προέδρου
Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά

1 Οι αλλαγές στον Δικαστικό χάρτη και οι καταργήσεις-συγχωνεύσεις Δικαστηρίων επικρέμονταν ως **δαμόκλειος σπάθη** πάνω από τους λειτουργούς και συλλειτουργούς της Δικαιοσύνης από τη στιγμή που εμφανίστηκε το Σχέδιο Ελλάδα 2.0 τον Ιούλιο του 2021. Στο όνομα της επιτάχυνσης της απονομής της Δικαιοσύνης προβλεπόταν ρητά αναθεώρηση του Δικαστικού Χάρτη με ορόσημο αρχικά το τέταρτο τρίμηνο του 2024 (Μέτρο 14-4.3, σελ 689/893).

2 Κι όμως μια τέτοια μεταρρύθμιση τεράστιας θεσμικής σημασίας που αφορά στη λειτουργία της δικαστικής εξουσίας και επηρεάζει άμεσα την άσκηση του συνταγματικού δικαιώματος των πολιτών για δικαστική προστασία εισήχθη νομοθετικά τον Μάιο 2024 (ν.5108/2024) για να εφαρμοστεί στις 16-9-2024, ενώ οι απαιτούμενες νομοθετικές τροποποιήσεις στη Δικονομία έγιναν

μόλις λίγες μέρες πριν την έναρξη εφαρμογής του νέου Δικαστικού Χάρτη στις 11-9-2024 (ν.5134/2024).

3 Μοιάζει αδιανόητο ότι οι τεράστιας έκτασης αλλαγές επιλέχθηκαν να γίνουν τόσο εσπευσμένα με πλήθος νομοθετικά αρρυθμιστων θεμάτων και, μάλιστα, με την έναρξη του δικαστικού έτους τη στιγμή που υπάρχουν αλλαγές στην καθύλην και κατά τόπον αρμοδιότητα Δικαστηρίων, ενώ απαιτείται ταυτόχρονα να γίνουν μετακομίσεις γραφείων και υπαλλήλων, μεταφορά φακέλων και σφραγίδων κ.ο.κ. Όλα αυτά συμβαίνουν ενώ είναι σε εξέλιξη το νέο δικαστικό έτος και πρέπει να γίνονται όλες οι προγραμματισμένες δίκες. **Μοιάζει σαν να προσπαθούμε να αλλάξουμε τροχό σε κινούμενο όχημα.**

Ταυτόχρονα, **δεν έχει εξασφαλιστεί η τεχνική και ψηφιακή υποδομή** για να λειτουργούν οι υπηρεσίες των νέων δικαστικών σχηματισμών, για να ενημερώνονται εγκαίρως οι δικηγόροι και οι πολίτες για τον νέο τόπο και χρόνο εκδίκασης των υποθέσεων προς αποφυγή ερημοδικιών, για να γνωρίζουν οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τον τόπο κατάθεσης δικογράφων και άσκησης ενδίκων μέσων και βοηθημάτων και όλα αυτά τη στιγμή που τρέχουν προθεσμίες και παραγραφές.

4 Η ευθύνη των επιλογών και του χρόνου και του τρόπου της υλοποίησής τους ανήκει στην Πολιτεία.

Προφανώς, θα συνεχίζουμε να αναδεικνύουμε και να καταγγέλλουμε τα κακώς κείμενα, αλλά δεν μένουμε παρατηρητές των προβλημάτων. Ούτε είμαστε της λογικής ότι όσο χειρότερα γίνονται τα πράγματα στη Δικαιοσύνη τόσο καλύτερα για εμάς ώστε να δικαιωθούν οι θέσεις μας.

*Ομιλία του Προέδρου του ΔΣΠ στην ενημερωτική εκδήλωση ΔΣΠ για τον Νέο Δικαστικό Χάρτη στις 20/9/2024

5 Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά συμμετείχε στο πλαίσιο της Ολομέλειας στη διαβούλευση για τον νέο Δικαστικό χάρτη με στόχο την όποια δυνατή βελτίωσή του. Αλλά και μετά τη θέση του νέου Δικαστικού χάρτη σε εφαρμογή, **προσπαθούμε διαρκώς να επιλύουμε τα προβλήματα**, να συνδράμουμε στην εύρυθμη λειτουργία της Δικαιοσύνης και να υποστηρίζουμε τους δικηγόρους στο έργο τους

(α) κάνοντας προτάσεις για **ζητήματα που απαιτούν νομοθετική παρέμβαση**

(β) συνδράμοντας τη Διοίκηση του Πρωτοδικείου Πειραιά σε θέματα οργάνωσης των δικαστηρίων της Περιφέρειας Πειραιά από την πρώτη στιγμή που ψηφίστηκε ο ν.5108/2024 τον Μάιο 2024.

(γ) **με διαρκή ενημέρωση** των συναδέλφων για τις αλλαγές

- μέσω της ιστοσελίδας του Συλλόγου
- με ενημερωτικές εκδηλώσεις σε συνεργασία
- με το Πρωτοδικείο Πειραιά
- με προσωπική ενημέρωση όλων των μελών στην ηλεκτρική τους διεύθυνση για επείγοντα

ζητήματα

- με τη δημιουργία γραφείου ενημέρωσης του ΔΣΠ που λειτουργεί καθημερινά επί 4ωρο προς υποστήριξη των συναδέλφων

(δ) με **καθημερινές παρεμβάσεις του Προέδρου και της Διοίκησης του Συλλόγου** για επίλυση πρακτικών προβλημάτων που δημιουργούνται.

6 Προφανώς χρειάζεται διαρκής επαγρύπνηση όλων των συναδέλφων αλλά στον αγώνα που δίνουν για να ανταποκριθούν στο λειτούργημά τους και στις υποχρεώσεις τους **δεν είναι μόνοι**. Οφείλω να επισημάνω και να αναγνωρίσω ότι σε αυτή την τιτάνια προσπάθεια του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά και της Διοίκησής του, έχουμε συμμάχους τους Προέδρους και τις Διοικήσεις των Πρωτοδικείων Πειραιά και Αθήνας. Θα συνεχίσουμε την προσπάθειά μας ώστε να διευκολυνθεί το έργο των δικηγόρων σε αυτήν την ιδιαίτερα δύσκολη μεταβατική περίοδο και να περιοριστούν οι κίνδυνοι απώλειας ουσιαστικών και δικονομικών δικαιωμάτων των πολιτών.

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΔΣΠ ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΕΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΧΑΡΤΗ

Την Παρασκευή, 20 Σεπτεμβρίου 2024 ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά διοργάνωσε προς ενημέρωση των συναδέλφων εκδήλωση για τον νέο Δικαστικό Χάρτη (ν. 5108/2024 & ν. 5134/2024) στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δ.Σ.Π. με ταυτόχρονη διαδικτυακή μετάδοση.

Στην εκδήλωση συμμετείχαν ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του

Πρωτοδικείου Πειραιά **Γεώργιος Ξυνόπουλος**, Εφέτης, ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά **Ηλίας Κλάππας** και η δικηγόρος Πειραιά **Όλγα Σταγάκη**. Την εκδήλωση συντόνισε η Γενική Γραμματέας του ΔΣΠ **Παναγιώτα Μπουρλετίδου**.

Οι ομιλίες ξεκίνησαν με την εισήγηση του Προέδρου του ΔΣΠ Ηλία Κλάππα, ο οποίος μεταξύ των άλλων τόνισε ότι με τον νέο Δικαστικό Χάρτη επέρχονται τεράστιες αλλαγές, οι οποίες επιλέχθηκαν να γίνουν εσπευσμένα και με πλήθος νομοθετικά αρρύθμιστων θεμάτων. Ακολούθησε η ομιλία του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Πειραιά Γεώργιου Ξυνόπουλου, ο οποίος εξέθεσε τη νέα διάρθρωση του Πρωτοδικείου Πειραιά μετά την ψήφιση του νέου Δικαστικού Χάρτη και επισήμανε τη βούληση του Πρωτοδικείου να μην δημιουργηθεί

σύγχυση στους πολίτες και στους συνηγόρους από την εφαρμογή των νέων μέτρων. Ο κ. Ξυνόπουλος αναφέρθηκε επίσης σε σοβαρά προβλήματα που καλείται να αντιμετωπίσει το Πρωτοδικείο Πειραιά λόγω της εφαρμογής του νέου Δικαστικού Χάρτη και συγκεκριμένα στην έλλειψη υπαγωγής όλων των καταργηθέντων Ειρηνοδικείων της Περιφέρειας του Πρωτοδικείου

Πειραιά και της Περιφερειακής έδρας του Πόρου στο Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης Δικαστικών Υποθέσεων (ΟΣΔΔΥ), στην έλλειψη χώρων και στην κατάργηση των δικαστικών σχηματισμών στα νησιά. Ανέπτυξε επίσης ο κ. Ξυνόπουλος σειρά μέτρων που έχει λάβει το Πρωτοδικείο Πειραιά σε συνεργασία με τον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά για την επίλυση των περίπλοκων αναφυόμενων θεμάτων ανάμεσα στα

οποία μέτρα είναι η διατήρηση των υφιστάμενων πινακίων στα καταργηθέντα Ειρηνοδικεία και η εκδίκαση από το νέο δικαστικό έτος υποθέσεων εργατικών, μισθώσεων, απαλλοτριώσεων και πιστωτικών τίτλων στην αίθουσα συνεδριάσεως στον πρώτο όροφο του πρώην Πταισματοδικείου Πειραιά (Νοταρά 93)

Οι ομιλίες έκλεισαν με την εισήγηση της κας Σταγάκη, η οποία αναφέρθηκε στην νέα διάρθρωση του Πρωτοδικείου Αθηνών καθώς και στη νέα κατά τόπο αρμοδιότητά του. Ακολούθησαν ερωτήσεις και διεξήχθη ένας γόνιμος διάλογος μεταξύ των ομιλητών και των συναδέλφων.

(Ο σύνδεσμος για την εκδήλωση είναι

<https://www.youtube.com/live/-PikkHDPsqA>)

Νόμος 5095/2024 - Διεύρυνση Δικηγορικής Ύλης

Η ρύθμιση του νόμου, η διαδικασία εφαρμογής της και σύντομα σχόλια επ' αυτών

Του **Σταύρου Κατσούλη**
Δικηγόρου Πειραιά

Το Δικηγορικό Σώμα εδώ και πολλά χρόνια έχει ζήσει μία κλιμακούμενη συρρίκνωση της δικηγορικής ύλης. Αποτελούσε λοιπόν πάγιο αίτημα του κλάδου η αντιστροφή αυτού του φαινομένου, που έχει προκαλέσει μεγάλη ζημία στα οικονομικά δεδομένα των περισσότερων συναδέλφων.

Ύστερα από μεγάλη πίεση που ασκήθηκε επί μακρόν, εντέλει η Πολιτεία εδέησε να αναλάβει σχετική πρωτοβουλία. Καρπός της νομοθετικής αυτής πρωτοβουλίας ήταν η ψήφιση του ν. 5095/2024, με τον οποίο για πρώτη φορά στα δικαστικά χρονικά «μετατέθηκαν» στους δικηγόρους δικαιοδοτικές αρμοδιότητες που έως τώρα ανήκαν σε δικαστές. Πρόκειται συγκεκριμένα για την έκδοση κληρονομητηρίων, για την έκδοση πράξεων περί συναινετικής εγγραφής ή άρσης προσημείωσης υποθήκης και για τον προέλεγχο στην ίδρυση ή τροποποίηση σωματείων.

Ειρήσθω εν παρόδω ότι ήδη είχε δοθεί νομοθετικά η δυνατότητα για λήψη ενόρκων βεβαιώσεων από τους δικηγόρους (να σημειωθεί ότι με το νέο αυτό νόμο καταργήθηκαν οι ένορκες βεβαιώσεις στα Ειρηνοδικεία - που στη συνέχεια βέβαια καταργήθηκαν και αυτά), ενώ με τον ανωτέρω νόμο επίσης δόθηκε η δυνατότητα στους δικηγόρους να συντάσσουν αποδοχές κληρονομίας.

Η θετική αυτή εξέλιξη ως προς τη διεύρυνση

της δικηγορικής ύλης στην αρχή δυστυχώς διαניתήκε από τις γνωστές παθογένειες της νομοθετικής διαδικασίας στη χώρα μας. Ο σχετικός νόμος ψηφίστηκε το Μάρτιο του 2024 με έναρξη ισχύος την 1-6-2024, πλην του προελέγχου των σωματείων, που παραδόξως εκκινούσε από 1-5-2024. Πριν στεγνώσει το αρχικό μελάνι, αρχές Μαΐου του 2024 ο νόμος τροποποιήθηκε, μεταξύ άλλων, για να μεταθέσει την έναρξη ισχύος των σωματείων την 1-6-2024. Ταυτόχρονα περί μέσα Μαΐου 2024, με μεγάλη καθυστέρηση, εκδόθηκε η εκτελεστική του νόμου Υπουργική Απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης. Στην εν λόγω Υπουργική Απόφαση εξειδικεύτηκαν και οι προϋποθέσεις για την πλήρωση των ειδικών καταλόγων από συναδέλφους με την ανάλογη πιστοποίηση, που θα έπρεπε στο μεταξύ να συνταχθούν, στους οποίους θα συμπεριλαμβάνονταν μόνο οι δικηγόροι που θα είχαν τα ανάλογα προσόντα. Ανάμεσα στις προϋποθέσεις που τέθηκαν ήταν η παρακολούθηση ειδικών επιμορφωτικών σεμιναρίων, η οποία έπρεπε να οργανωθεί και υλοποιηθεί με επιμέλεια της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας μέσα σε ασφυκτικό χρονικό πλαίσιο. Και, φυσικά, όλα τα ανωτέρω με την εύλογη υποσημείωση από τη συντριπτική μερίδα του νομικού κόσμου ότι θα ήταν σκόπιμη η μετάθεση της έναρξης ισχύος του νόμου αυτού, για το νέο δικαστικό

έτος. Και τούτο, αφενός για να δοθεί επαρκής χρόνος προετοιμασίας Δικηγορικών Συλλόγων, Ολομέλειας, Γραμματειών των Δικαστηρίων κλπ, αφετέρου διότι ήταν γνωστή πλέον η επικείμενη αλλαγή του Δικαστικού Χάρτη της Χώρας με την κατάργηση των Ειρηνοδικείων και την αλλαγή στις δομές των Πρωτοδικείων και η συνακόλουθη τροποποίηση που θα ακολουθούσε στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ώστε να γίνουν οι αναγκαίες προσαρμογές.

Το τι επακολούθησε ήταν πρωτοφανές. Σε μηδενικούς χρόνους πράγματι οργανώθηκαν διαδικτυακώς τα εν λόγω σεμινάρια που απαιτούσαν καθημερινές πολύωρες παρακολουθήσεις για να προλάβουμε την ολοκλήρωσή τους στον ελάχιστο διαθέσιμο χρόνο. Για τη δε παρακολούθησή τους στήθηκε μία πλατφόρμα ζωντανής ταυτόχρονης παρακολούθησης που αποτελούσε ίσως και παγκόσμια πρωτοπορία: Στα σεμινάρια αυτά ζωντανής διαδικτυακής παρακολούθησης ο αριθμός των ταυτοχρόνως συμμετεχόντων ξεπέρασε τον ιλιγιώδη αριθμό των 10.000 συναδέλφων!

Ύστερα από αυτόν τον αγώνα δρόμου, εισήλαμε στο στάδιο έναρξης ισχύος των νέων διατάξεων. Αξίζει να σημειωθεί ότι η μεν έναρξη ισχύος του νόμου ήταν η 1-6-2024, πλην όμως λίγες ημέρες μετά ήταν προγραμματισμένες οι Ευρωεκλογές, που οδήγησαν φυσικά σε προσωρινή αναστολή της λειτουργίας των Δικαστηρίων. Εν τέλει η πραγματική έναρξη ισχύος του νέου νόμου ήταν περί τα μέσα Ιουνίου 2024.

Όπως είναι προφανές τόσο οι προβλέψεις του νέου νόμου όσο και η οπωσδήποτε όχι ιδιαίτερως ομαλή έναρξη εφαρμογής του αντιμετώπισαν έντονο σκεπτικισμό από μερίδα συναδέλφων. Η κριτική επικεντρωνόταν στις μάλλον χαμηλές αποζημιώσεις που προβλέφθηκαν (120 ευρώ για τον προέλεγχο των σωματείων, 160 για τις προσημειώσεις και 200 ευρώ για τα κληρονομητήρια), στον τρόπο πιστοποίησης των συναδέλφων, στις επιφυλάξεις για την ισονομία στο διαμοιρασμό των υποθέσεων μέσω των ει-

δικών καταλόγων και στην επιβάρυνση του πολίτη από το επιπλέον κόστος της αποζημίωσης του δικηγόρου ενεργούντος ως οιονεί δικαστή.

Παρά ταύτα σήμερα, περίπου τρεις μήνες μετά την έναρξη εφαρμογής του νόμου, τα σημάδια είναι ιδιαίτερος ενθαρρυντικά: Η απαρέγκλιτη τήρηση της απόλυτης αλφαβητικής σειράς στους καταλόγους του Πρωτοδικείου Πειραιά, με τη συνδρομή συναδέλφου ειδικά επιφορτισμένης με αυτό το καθήκον, η ροή των υποθέσεων όσο και η ταχύτητα διεκπεραίωσής τους αποδεικνύουν ότι ο νέος θεσμός πλαισιώθηκε από την εμπιστοσύνη πολιτών και δικηγόρων, οι οποίοι στάθηκαν άξιοι στο ύψος των περιστάσεων.

Στατιστικώς με βάση τα πρώτα στοιχεία έως περίπου το τέλος Σεπτεμβρίου 2024 η πρόοδος των φακέλων έχει ως ακολούθως α) Έχουν εκδοθεί 31 κληρονομητήρια σε σύνολο 182 εγγεγραμμένων δικηγόρων, β) Έχουν προελεγθεί 20 σωματεία σε σύνολο 313 εγγεγραμμένων δικηγόρων και γ) Έχουν διεκπεραιωθεί 204 προσημειώσεις σε σύνολο 381 εγγεγραμμένων συναδέλφων.

Όλα τα ανωτέρω στοιχεία δείχνουν με πολύ εύγλωττο τρόπο ότι τελικώς ο νέος νόμος λειτουργεί και αυτό μόνον ως επιτυχία του Δικηγορικού Σώματος μπορεί να εκληφθεί. Η ανταπόκρισή μας στις ρυθμίσεις του νέου νόμου σε εξοντωτικό πλαίσιο χρόνου, η άμεση επιμόρφωση και προσαρμογή στις νέες διατάξεις, η εκτέλεση των νέων δικαιοδοτικών καθηκόντων μας με τρόπο άψογο και σύμφωνο με τις παραδόσεις του Δικηγορικού Σώματος και, τέλος, η οικονομική ενίσχυση του κλάδου μας με την ανάληψη των νέων μας αρμοδιοτήτων, έχουν ήδη ανοίξει το δρόμο για τη διεκδίκηση και περαιτέρω διεύρυνσης της δικηγορικής ύλης σε αυτήν την κατεύθυνση. Πεδίον δόξης λαμπρόν για τον κλάδο μας, που πραγματικά δοκιμάστηκε έντονα, αλλά αντέχει, διεκδικεί και πετυχαίνει κερδίζοντας με την αξία του και τα πεπραγμένα του τη θεσμική θέση που του ανήκει.

ΚΡΑΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥ

Της **Βίβιαν Θεοχαράτου**
Δικηγόρου Πειραιά

Το παρόν κείμενο απέχει πολύ από το να αποτελεί μια ολοκληρωμένη και σφαιρική εικόνα του όρου και της προβληματικής του, καθόσον πρόκειται για έναν από τους πιο πολυσυζητημένους όρους στο χώρο της νομικής επιστήμης. Είναι αυτονόητο ότι ισχύει και εδώ η ρήση του Χέγκελ για το αστικό δίκαιο: "omnis definitio in jure civili periculosa est" (Χέγκελ, «Αρχές της φιλοσοφίας του δικαίου» παρ. 2).

Η θεωρία περί κράτους δικαίου δεν είναι μια γενική θεωρία για το κράτος και για το δίκαιο. Αυτό πλησιάζει πιο πολύ στην Πολιτειολογία παρά στη Νομική, αν και τα δύο γνωστικά αντικείμενα πότε αλληλοσυμπληρώνονται και πότε συμπλέουν.

Κράτος δικαίου είναι ένας νομικός και πολιτικός όρος.

Κράτος δικαίου είναι εκείνο το κράτος που αυτοδεσμεύεται από δικαιοτικές διατάξεις που το ίδιο έχει θεσπίσει και υπακούει σ' αυτές. (Προϋποθέτει αναγκαστικά: α) τη διάκριση των εξουσιών, β) την αρχή της νομιμότητας ως απόρροιας

της διάκρισης των εξουσιών και γ) δικαιοδοτικό έλεγχο της εξουσίας. Δεν παραγνωρίζεται το γεγονός ότι η εξουσία επί της ουσίας είναι πάντα μία. Η διάκριση των εξουσιών εμφανίζεται πρώτη φορά στον Αριστοτέλη και αναβιώνει και αναλύεται κυρίως από το Μοντεσκιέ.) Αυτό το ρόλο στα σημερινά κράτη τον παίζουν κυρίως τα Σύνταγματα θεσπίζοντας δικαιώματα και ελευθερίες, αλλιώς ο όρος δε θα είχε κανένα νόημα. Κράτος δικαίου δεν σημαίνει, όπως συχνά παρερμηνεύεται, δίκαιο κράτος, ούτε κοινωνικό κράτος, ούτε κράτος με πραγματική οικονομική ή κοινωνική ισότητα. Μέχρι σήμερα τα κράτη δικαίου είναι απολύτως ταξικά κράτη. Ιδιαίτερη ανάλυση θα χρειαζόταν για τα κράτη του πρώην «υπαρκτού σοσιαλισμού». Επιγραμματικά αναφέρω ότι ανήκαν και αυτά στα κράτη δικαίου.

Το κράτος δικαίου αντιδιαστέλλεται άλλωστε και από το «κράτος του δικαίου», που απλά σημαίνει κράτος με αρκετά προχωρημένο και πλούσιο δίκαιο. (Δεν πρέπει να το συγχέουμε με τις αρχαίες κοινωνίες των ταμπού και των εθίμων.)

Το τελευταίο δεν είναι παρά εκείνο το κράτος όπου υπάρχουν δικαιοκρατικές διατάξεις μέσα από τις οποίες ρυθμίζονται κατά κανόνα οι ιδιωτικού δικαίου σχέσεις (π.χ. ο τρόπος που λύνεται ένας γάμος ή γίνεται η αναστροφή μιας πώλησης) και σπανιότερα η άσκηση της εξουσίας (π.χ. η διαδοχή ενός μονάρχη), αφού σε αυτό η τελευταία είναι κατά βάση ανεξέλεγκτη. Ο μονάρχης αποφασίζει όπως νομίζει και πολλές φορές και αντίθετα στο νόμο. Ισχυρίζεται ότι είναι η ενσάρκωση του νόμου και η εγγύησή του αλλά ταυτόχρονα δεν ξεχνά να τονίζει ότι είναι ηγεμόνας ελέω Θεού και πάνω από το νόμο. Αυτή η αντίφαση ακολούθησε όλο το θλιβερό Μεσαίωνα και ταλάνισε την αυτοκρατορική εξουσία του Βυζαντίου.

Σιγά – σιγά το δεσποτικό (patrimonial) καθεστώς της φεουδαρχίας διαδέχονται με ασάφεια τα πρώτα κράτη δικαίου των πρώτων ευρωπαϊκών απολυταρχιών. Είναι η εποχή των βουβών αλλά μεγάλων αλλαγών της κοινωνίας και της οικονομίας, η εποχή που τόσο η απερχόμενη αριστοκρατία όσο και η ανερχόμενη αστική τάξη κάνουν τις αμοιβαίες τους υποχωρήσεις και βρίσκουν τις νέες τους ισορροπίες. Πρωτοπόροι προς αυτήν την κατεύθυνση είναι οι Άγγλοι με τη Magna Carta Libertatum (1215 μ.Χ.) και το The Bill of The Rights (1314 μ.Χ.) όπου μπαίνουν οι πρώτοι φραγμοί στην απολυταρχική εξουσία. Στη νεότερη ελληνική ιστορία τα πρώτα ψήγματα του κράτους δικαίου τα βρίσκει κανείς στην απολυταρχία του Όθωνα. Το νεοσύστατο κράτος που διαχειρίζεται ο Κυβερνήτης, Ι. Καποδίστριας, παρ' όλα τα θεαματικά άλματα σε όλα τα επίπεδα, τις προσωπικές ικανότητες και την εντιμότητα του Κυβερνήτη, δεν είναι κράτος δικαίου. Ο Κυβερνήτης εκδίδει και κυβερνά με διατάγματα.

Το κράτος δικαίου εμφανίζεται θριαμβευτικά

πλέον στο προσκήνιο της ιστορίας με τις μεγάλες αστικές επαναστάσεις της Ευρώπης και κυρίως τη Μεγάλη Γαλλική Επανάσταση και ακολουθεί την ανάπτυξη της εμπορευματικής παραγωγής και της αγοράς. Το να εξάγει βέβαια κανείς μια ενιαία και γενική θεωρία γύρω από το κράτος δικαίου αγνοώντας τις εθνικές ιστορίες των βασιικών ευρωπαϊκών κρατών που έπαιξαν πρωταγωνιστικό ρόλο στη γέννησή του, θα ήταν ένα τεράστιο θεωρητικό σφάλμα. Αυτή η διαφοροποίηση φαίνεται άλλωστε και σε επίπεδο όρων: *etat de droit*, *Rechtsstaat*, *rule of law*, *stato di diritto*, όπου κάθε όρος δείχνει και τη διαφορετική ιστορική εξέλιξη σε κάθε χώρα.

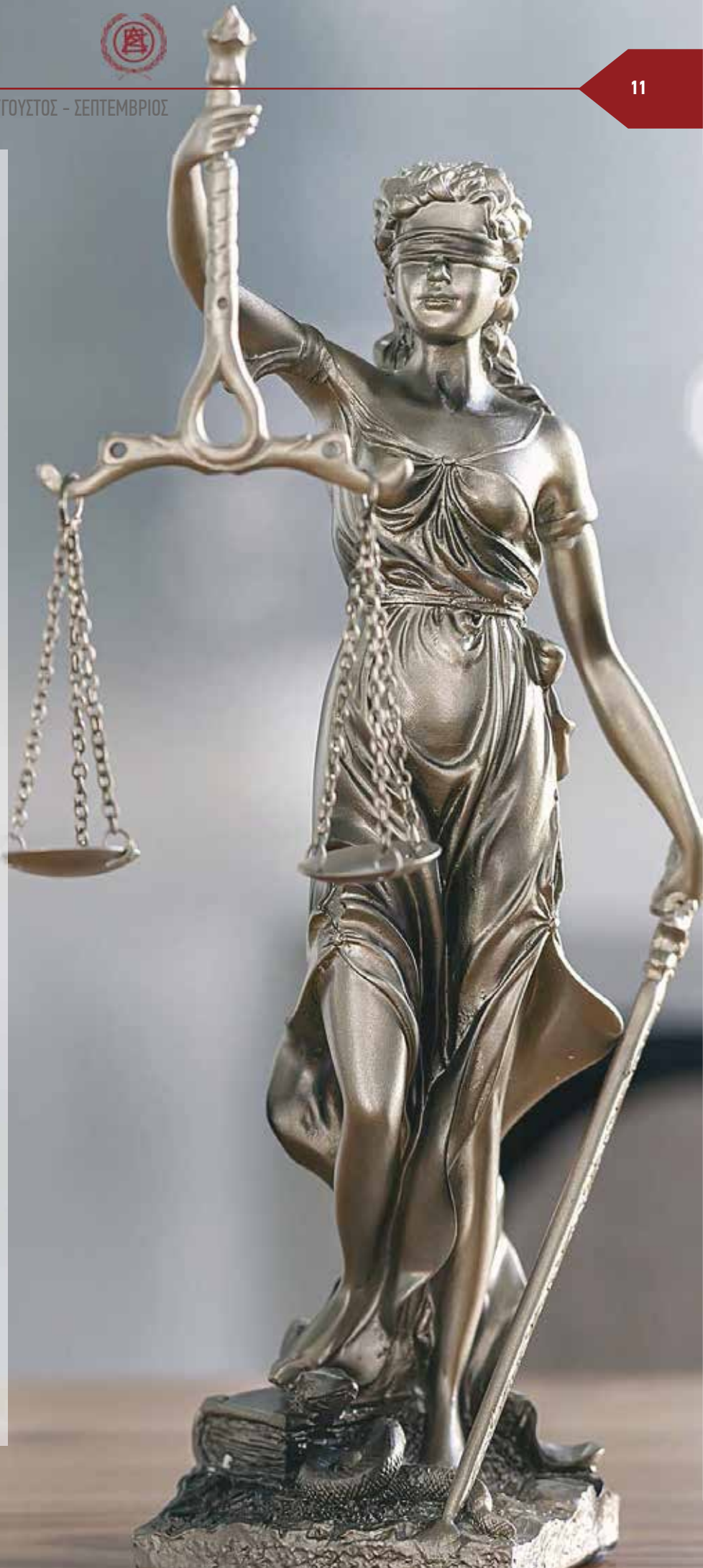
Το κράτος δικαίου έτσι ιστορικά φτάνει και ταυτίζεται με το φιλελεύθερο αστικό κράτος. Μετατρέπεται στο απόλυτο αντίθετο του “*quod principi placuit, legis habet vigorem*”. Η εξουσία από *per leges* είναι επιτέλους μία εξουσία *sub lege*. Το κράτος για πρώτη φορά ρητά αυτοδεσμεύεται το ίδιο από το δίκαιο.

Και κάτω από την πίεση των χαμηλών κοινωνικών τάξεων, και κυρίως της εργατικής, το κράτος δικαίου κέρδισε όλο και μεγαλύτερη δύναμη και αίγλη και αποτέλεσε και αποτελεί εξαιρετικά βελτιωμένη θέση μάχης για περαιτέρω κατακτήσεις. Διότι οι εγγυήσεις κατά της αυθαιρεσίας της εξουσίας και η ελευθερία δεν έχουν αξία για εκείνους που συμφωνούν μαζί της αλλά για εκείνους που διαφωνούν! Για αυτούς που εδώ και πολλά χρόνια γεμίζανε τις φυλακές και τα ξερονήσια! Και πραγματικά φιλελεύθερη πολιτεία θα μπορούσε ίσως να είναι εκείνη που επιτρέπει την αναίρεσή της. Αυτό δυστυχώς όμως είναι μια αφελής θεωρητική κατασκευή που απέχει πολύ από την πραγματικότητα.

Στη σύγχρονη ιστορική συγκυρία διαφαίνεται

ξεκάθαρα ο διττός και αντιφατικός χαρακτήρας του κράτους δικαίου. Φυσικά δε θα μπορούσε να γίνει αλλιώς. Οι σχέσεις κράτους δικαίου και δίκαιου ή έστω κοινωνικού κράτους είναι απολύτως συγκρουσιακές και αβέβαιες. Το κράτος δικαίου υποχρεωτικά δρα τόσο υπέρ των εξουσιαζομένων αλλά και υπέρ της εξουσίας. Όλες εκείνες οι κοινωνικές δυνάμεις που θα πιέζουν για μια καλύτερη κοινωνία, για ένα συνταγματικό *status positivus*, θα το βρουν τόσο στο πλάι τους όσο και απέναντί τους. Το να καλύπτεις κάτω από μια τυπική ισότητα μια όλο και πιο αυξανόμενη πραγματική ανισότητα αποτελεί ανοιχτή πληγή. Αυτές οι δυνάμεις θα κληθούν να χειριστούν τα ζητήματα με μεγάλη οξυδέρκεια, πολιτική πείρα και να λάβουν υπ' όψιν τους πολύ λεπτές ισορροπίες.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι κανείς πρέπει να παραμείνει πιστός σε αυτό έως την ίδια την ιστορική αυτοκατάργησή του. Το να υποτιμά κανείς το κράτος δικαίου και να μην το εκμεταλλεύεται ως προκεχωρημένο φυλάκιο επειδή αποτελεί κατάκτηση της αστικής κυρίως τάξης, επειδή αποκρύπτει την κοινωνική ανισότητα, μετατρέποντάς τη σε νομική ισότητα κλπ. κλπ., θα πληρωθεί με ακόμη περισσότερο αίμα. Θα είναι ένα κολοσσιαίο σφάλμα διανοητικής αφαίρεσης.

Επενδύσεις του Ν.4404/2010 στο Λιμάνι του Πειραιά. Περιβαλλοντικές και άλλες επιπτώσεις

Του **Γεώργιου Σαπουντζάκη**
Δικηγόρου Πειραιά

Με τον Ν. 4404/2016 παραχωρήθηκε ο μέχρι τότε δημόσιος ΟΛΠ ΑΕ στην κινέζικων συμφερόντων COSCO ΑΕ. Από την παραχώρηση αυτή προέκυψαν περιβαλλοντικά αλλά και πολιτιστικά, οικονομικά ζητήματα για τον Πειραιά, για την ακτογραμμή της Πειραιϊκής χερσονήσου, του Κερατσινίου-Δραπετσώνας, Περάματος και της Σαλαμίνας δηλαδή του ευρύτερου Πειραιά μηδέ του λεκανοπεδίου της Αττικής εξαιρουμένου.

Από τον Φεβρουάριο 2022 έχουν διακοπεί οι εργασίες των υποχρεωτικών και μη επενδύσεων του Ν. 4404/2010 στο λιμάνι με την έκδοση των υπ' αρ. 547-548-549/2022 αποφάσεων της Ολομέλειας του ΣΤΕ λόγω της έλλειψης εκπόνησης «Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων» (ΣΜΠΕ)

Οι ανωτέρω αποφάσεις είναι αποτέλεσμα της προσφυγής και των κινητοποιήσεων πολιτών και φορέων όπως ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιώς, ο Δήμος Κερατσινίου-Δραπετσώνας, το Εργατικό Κέντρο Πειραιά, το Παρατηρητήριο Πειραιϊκής, αλλά και άλλων παραγόντων ευαισθητοποιημένων σε περιβαλλοντικά θέματα.

Έπεται η εκδίκαση των αιτήσεων ακύρωσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας α) κατά των Αποφάσεων Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας στις 30-10-2024 και β) κατά του ΠΔ 32/25-1-2023 που αφορά τη Στρατηγική Μελέτη των Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (MASTER PLAN του λιμανιού) στις 06-11-2024.

Τα προβλεπόμενα στη σύμβαση έργα και επενδύσεις ενέχουν κινδύνους για το περιβάλλον και για την υγεία των πολιτών, ήτοι:

(Α) Επέκταση των προβλητών Κρουαζιέρας στην Πειραιϊκή Χερσόνησο εκτός του κυρίως λιμένος για επιπλέον δύο (2) θέσεις πρόσδεσης γιγαντιαίων κρουαζιερόπλοιων

Για το εν λόγω έργο απαιτούνται επιχώσεις (μπάζωμα) της θάλασσας με εκατομμύρια κυβικά μέτρα υλικών λατομείων, και η δημιουργία **τεχνητής χερσονήσου 135.000τ.μ.** στην νότια είσοδο του λιμένος.

Το συγκεκριμένο έργο με επιστημονική τεκμηρίωση έχει χαρακτηριστεί:

1) **αχρειαστο** (υπάρχουν ήδη 11 θέσεις πρόσδεσης εντός του λιμένα που ποτέ δεν είναι όλες κατειλημμένες. Άλλωστε είναι δυνατή η απαγόρευση των προσεγγίσεων με όρους προτεραιότητας, όπως στα άλλα λιμάνια της Μεσογείου (Βενετία-Βαρκελώνη-Μασσαλία κ.α.) λόγω της

αδυναμίας «απορρόφησης» του τουριστικού φόρτου.

2) **περιβαλλοντικά επιβλαβές** (αέριοι ρύποι από τα φουγάρα των κρουαζιερόπλοιων που οι ηλεκτρομηχανές τους λειτουργούν επί 24ώρου βάσης, ελλείπει ηλεκτροδότησης από την στεριά – κυκλοφοριακό κομφούζιο - εκατοντάδες λεωφορεία **διαπερνούν την πόλη** με μοναδικό προορισμό την Ακρόπολη).

3) **Ιστορικά βέβηλο** αφού το έργο εκτελείται στα 100 μέτρα από το «**Κονώνιο Τείχος**» και το «**Ταφικό μνημείο του Θεμιστοκλή**» και επί της τεχνητής χερσονήσου των 135 στρεμμάτων προβλέπεται να κτιστεί **υποτίθεται σταθμός υποδοχής τουριστών αλλά εν τοις πράγμασι εξάωροφο εμπορικό κέντρο 22.000 τ.μ.** (βλπ ΠΔ ΦΕΚ 32/25-1-2023)

4) **Αισθητικά απαράδεκτο** αφού η τεχνητή χερσονήσος των 135.000 τ.μ. καταστρέφει το γεωγραφικό ανάγλυφο της ακτής και επιβαρύνεται με εξάωροφα φαραωνικά κτίρια.

5) **Οικονομικά ανώφελο** για την τοπική οικονομία λόγω της υπερσυγκέντρωσης δραστηριοτήτων και των προβλεπόμενων πολλαπλών χρήσεων (βλ. ΠΔ ΦΕΚ 32/25-1-2023 άρθρο 2, χρήσεις γης) στον περικλειστο χώρο της χερσονήσου με εμπορικά κέντρα 22.000 τ.μ. και ξενοδοχεία 8.000 τ.μ. στο Παλατάκι και της εντεύθεν μη διάχυσης των τουριστών στην πόλη.

(Β) **Οι ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΕΣ ΕΠΕΚΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΒΛΗΤΩΝ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ TRANSIT ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΩΝ** στην περιοχή Κερατσινίου-Δραπετσώνας & Περάματος με τις σοβαρότατες επιπτώσεις τους και κυρίως:

(Γ) **ΠΛΩΤΗ ΔΕΞΑΜΕΝΗ ΓΙΑ ΝΑΥΠΗΓΟΕΠΙΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΠΛΟΙΩΝ ΣΤΗΝ ΝΗΣΟ ΨΥΤΤΑΛΕΙΑ** σε μικρή απόσταση από την Σαλαμίνα και τους αρχαιολογικούς χώρους της Ναυμαχίας της Σαλαμίνας. (βλπ ΠΔ 32/25-1-2023 άρθρο 4)

(Δ) **Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΑΘΜΟΥ ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΑΣ ΜΕ «LNG» ΣΕ ΣΧΕΔΟΝ ΜΗΔΕΝΙΚΕΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΣΤΙΚΟ ΙΣΤΟ.** (βλ. μοναδική πρόβλεψη ΠΔ ΦΕΚ 32/25-1-2023 άρθρο 10 Β7: « ..... **οι θέσεις αεριοδιέλευσης (ΥΦΑ) για το LNG μετακινούνται σε απόσταση από το Κονώνιο Τείχος και το Ταφικό Μνημείο του Θεμιστοκλή (στην (Πειραιϊκή) ...»** **ωσάν να κινδυνεύουν μόνο οι αρχαιότητες και όχι οι άνθρωποι της Α' κοινότητας του Χατζηκυριάκειου και της Καλλιπόλης.**

(Ε) **ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΚΒΑΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΛΙΜΕΝΑ ΚΑΙ Η ΕΝΤΕΥΘΕΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ 800.000 Κ.Μ.** (κατ' άλλες μετρήσεις (ΕΛΚΕΘΕ) 620.000κμ) **ΤΟΞΙΚΗΣ ΛΥΜΑΤΟΛΑΣΠΗΣ** από τον βυθό. Τα στοιχεία τοξικότητας προέρχονται είτε από τα υφαλοχρώματα, είτε από πετρελαιοειδή και λάδια των πλοίων, αλλά και ως συνέπεια προγενεστέρων ανθρωπογενών δραστηριοτήτων (βοθρολύματα μέχρι πριν από λίγα χρόνια).

Από τις υπάρχουσες μετρήσεις του ΕΛΚΕΘΕ (ΝΠΔΔ), ΕΜΠ και άλλων περιβαλλοντικών φορέων (Παρατηρητήριο Πειραιϊκής κ.α.) προκύπτουν αυξημένες συγκεντρώσεις βαρέων μετάλλων όπως αρσενικό, κάδμιο, χρώμιο, υδράργυρος, μόλυβδος, και τα καρκινογόνα παράγωγα τους με βιολογικές και άλλες επιδράσεις στο θαλάσσιο περιβάλλον του Σαρωνικού και την τροφική αλυσίδα).

Το **κυρίως πρόβλημα** είναι η αδυναμία διάθεσης της τοξικής λάσπης του βυθού πέραν της πρόβλεψης χρήσης περίπου 50.000 κμ (εκ του συνολικού των 800.000 κμ) για την πλήρωση των τεραστίων διαστάσεων «τσιμεντοκιβωτίων» που θα ποντιστούν στον βυθό για την κατασκευή του περιγράμματος των 135.000 τ.μ. της κατά τα ανωτέρω αχρειαστής **τεχνητής χερσονήσου των πρόσθετων προβλητών κρουαζιέρας στην Πειραιϊκή** στα 200 μέτρα απόσταση από την «Σχολή Ναυτικών Δοκίμων» και τον οικιστικό ιστό.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ

Της **Αριάννας Στυλιανού**
Δικηγόρου Πειραιά

Ορισμός και Αρχές Διαμεσολάβησης

Ως διαμεσολάβηση ορίζεται μία διαρθρωμένη διαδικασία, εχέμυθη και εμπιστευτική, στην οποία παρίστανται τα εμπλεκόμενα μέρη μαζί με τους πληρεξουσίους δικηγόρους τους και ένα τρίτο ουδέτερο πρόσωπο, ο διαπιστευμένος από το Υπουργείο Δικαιοσύνης διαμεσολαβητής. Η διαμεσολάβηση ρυθμίζεται από το Νόμο 4640/2019, όπως ισχύει με την τροποποίηση που επέφερε ο Νόμος 5108/2024.

Ο διαμεσολαβητής με τις γνώσεις του και τις ειδικές τεχνικές και δεξιότητές του βοηθά τα μέρη να αναζητήσουν μία αμοιβαία αποδεκτή και επωφελή για τα ίδια λύση, η οποία αποτυπώνεται σε μία γραπτή συμφωνία.

Τα μέρη μπορούν να στραφούν στη διαμεσολάβηση πριν ακόμα καταφύγουν στα δικαστήρια, αλλά και μετά την προσφυγή στο Δικαστήριο, εφόσον τα ίδια το αποφασίσουν ή διαταχθεί

από το δικαστήριο ή στις περιπτώσεις εκείνες που από το νόμο η διαδικασία της διαμεσολάβησης επιβάλλεται ως υποχρεωτική.

Η διαδικασία της διαμεσολάβησης διέπεται από ορισμένες αρχές οι οποίες είναι οι ακόλουθες:

- **Εκούσια διαδικασία** : Τα μέρη αποφασίζουν την υπαγωγή της διαφοράς τους σε αυτή με την υπογραφή γραπτής συμφωνίας υπαγωγής της διαφοράς σε διαμεσολάβηση.
- **Εχέμυθη και εμπιστευτική διαδικασία**: Τα μέρη, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους και ο διαμεσολαβητής που μετέχουν στη διαδικασία της διαμεσολάβησης δεν μπορούν να κληθούν και να καταθέσουν ως μάρτυρες ενώπιον Αρχών ή του Δικαστηρίου, για γεγονότα τα οποία υπέπεσαν στην αντίληψή τους κατά τη διάρκεια της διαμεσολάβησης. Επίσης, οτιδήποτε αποκαλυφθεί στο

διαμεσολαβητή κατά τη διάρκεια των κατ'ιδίαν συναντήσεων του με κάθε ένα μέρος, παραμένει εμπιστευτικό και δεν μεταφέρεται από το διαμεσολαβητή στην άλλη πλευρά, χωρίς την προηγούμενη σαφή και ρητή συγκατάθεσή της αντίθετης πλευράς.

• **Μη δεσμευτική διαδικασία:** Είναι διαδικασία μη δεσμευτική, υπό την έννοια ότι τα μέρη δεσμεύονται μόνο όταν εκείνα και μόνο το αποφασίσουν με την υπογραφή μιάς κοινά αποδεκτής συμφωνίας, ενός ιδιωτικού συμφωνητικού.

• **Μη επικριτική- αξιολογική διαδικασία:** Ο διαμεσολαβητής δεν διατυπώνει άποψη, δεν αξιολογεί τις θέσεις και τις απόψεις των μερών, ούτε το περιεχόμενο της συμφωνίας. Ο ρόλος του είναι αποκλειστικά η διευκόλυνση της επικοινωνίας και της διαπραγμάτευσης μεταξύ των μερών κατά τρόπο που να καταλήξει σε τελική συμφωνία.

• **Αρχή της ουδετερότητας:** Ο διαμεσολαβητής είναι πρόσωπο ουδέτερο και αμερόληπτο, διαχειρίζεται τα μέρη ισότιμα, δίνει τις ίδιες ευκαιρίες και τον ίδιο χρόνο επικοινωνίας και στις δύο πλευρές, καλλιεργώντας την εμπιστοσύνη και επιβεβαιώνοντας καθ'όλη την διάρκεια της διαδικασίας την ακεραιότητα και την αμεροληψία του.

Οφέλη της Διαμεσολάβησης

Η διαμεσολάβηση είναι μία σύντομη και μη χρονοβόρα διαδικασία. Ολοκληρώνεται σε σύντομο χρονικό διάστημα, συνήθως μιάς μέρας μέχρι την επίτευξη συμφωνίας. Ακόμα είναι διαδικασία οικονομική και μη δαπανηρή αφού τα μέρη έχουν τη δυνατότητα να επιλύσουν τη διαφορά τους χωρίς να καταβάλλουν δικαστικό ένσημο, παράβολα ενδίκων μέσων, δικαστικά έξοδα και

να επιβαρύνουν την απαίτηση με επιπλέον τοκοφορία. Αρκεί η κάθε πλευρά να καταβάλλει την αμοιβή του πληρεξουσίου της δικηγόρου για την παράσταση στη διαμεσολάβηση και να μοιραστούν το κόστος της αμοιβής του διαμεσολαβητή.

Είναι διαδικασία ιδανική για τη διατήρηση και εξέλιξη των σχέσεων διαρκείας όπως οι οικογενειακές σχέσεις, οι ενδοεταιρικές σχέσεις, οι σχέσεις εργοδότη και εργαζόμενου, οι σχέσεις συγκατοίκησης, γειτονίας κλπ.

Επίσης, είναι διαδικασία που βελτιώνει την ποιότητα των ανθρωπίνων σχέσεων, διαφυλάσσει την ψυχολογία των εμπλεκόμενων μερών και κατά συνέπεια την κοινωνική ειρήνη και την κοινωνική συνοχή προάγοντας τον εν γένει κοινωνικό πολιτισμό.

Ο ρόλος του Διαμεσολαβητή

Αναφέρουμε συνοπτικά ότι ο διαμεσολαβητής:

- Δεσμεύεται από τον Κώδικα Δεοντολογίας να λειτουργεί με αμεροληψία.
- Ελέγχει την εξουσιοδότηση/πληρεξουσιότητα των εκπροσωπούμενων τα μέρη στη διαμεσολάβηση.
- Διασφαλίζει την ισότιμη συμμετοχή των μερών στη διαδικασία
- Εξηγεί στα μέρη τις αρχές και την διαδικασία της διαμεσολάβησης
- Υπογράφει με τα μέρη τη συμφωνία υπαγωγής της διαφοράς σε διαμεσολάβηση
- Διερευνά τα πραγματικά ενδιαφέροντα και τις πραγματικές ανάγκες των μερών σε κατ'ιδίαν συναντήσεις.
- Ενθαρρύνει τη συμμετοχή των μερών στη διαδικασία και την επίτευξη συμφωνίας.
- Βοηθά τα μέρη να διαπραγματευτούν και να ξεπεράσουν τα αδιέξοδα
- Αποτυπώνει τη συμφωνία των μερών, η οποία

συντάσσεται και διατυπώνεται από τους δικηγόρους τους

- Υπογράφει μαζί με τα μέρη και τους νόμιμους εκπροσώπους τους το πρακτικό Διαμεσολάβησης που περιλαμβάνει τη συμφωνία για την υπαγωγή της διαφοράς σε διαμεσολάβηση και τη συμφωνία της επίλυσης της διαφοράς, που είναι δεσμευτική για τα μέρη
- Υποβάλλει με εντολή των μερών το πρακτικό διαμεσολάβησης στη Γραμματεία του Μονομελούς Πρωτοδικείου, για να γίνει εκτελεστός τίτλος.

Υποθέσεις Δεκτικής Διαμεσολάβησης – Υποχρεωτική Διαμεσολάβηση

Στη διαμεσολάβηση μπορούν να υπαχθούν οι πιο πολλές διαφορές μεταξύ ιδιωτών (φυσικών και νομικών προσώπων-επιχειρήσεων).

Σε αυτές τις υποθέσεις περιλαμβάνονται σχεδόν όλες οι εμπορικές διαφορές μεταξύ επιχειρήσεων, όλες οι αστικές που έχουν περιουσιακό αντικείμενο, όπως υποθέσεις σχετικά με ακίνητα (κατασκευή, πώληση, μίσθωση) και οι περισσότερες κληρονομικές. Ακόμα, περιλαμβάνονται οι διαφορές πνευματικής ιδιοκτησίας, εκείνες που ανακύπτουν από τραπεζικές συναλλαγές, οι εργατικές διαφορές, οι καταναλωτικές διαφορές, οι διαφορές ναυτικού δικαίου και οι γειτονικές διαφορές.

Επιπρόσθετα, υπάρχει η σχολική διαμεσολάβηση, ως μέθοδος και πρακτική ειρηνικής επίλυσης της υπάρχουσας σύγκρουσης μεταξύ μαθητών η οποία και περιλαμβάνεται στο πλαίσιο των στρατηγικών αντι-βίας που αναπτύσσονται από το ίδιο το σχολείο, τη σχολική κοινότητα και την τοπική κοινωνία.

Τέλος, έχουμε και την οικογενειακή διαμεσολάβηση, η οποία υπάγεται στην **υποχρεωτική διαμεσολάβηση** και περιλαμβάνει οικογενειακές

διαφορές, εκτός από υποθέσεις διαζυγίου, ακύρωσης γάμου και αναγνώρισης ύπαρξης ή ανυπαρξίας γάμου, καθώς και προσβολή πατρότητας ή μητρότητας, γονικής μέριμνας, αναγνώρισης περί ύπαρξης ή μη εκούσιας αναγνώρισης τέκνου ή εξομοίωσής του με τέκνο γεννημένο σε γάμο λόγω επιγενόμενου γάμου των γονέων του, προσβολής εκούσιας αναγνώρισης, αναγνώρισης περί ύπαρξης ή μη ή ακυρότητας υιοθεσίας ή λύσης της αναγνώρισης περί ύπαρξης ή μη επιτροπείας.

Επίσης, υπάγονται στην **υποχρεωτική διαμεσολάβηση** οι ακόλουθες υποθέσεις:

- Οι διαφορές που εκδικάζονται κατά την τακτική διαδικασία και υπάγονται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου, αν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς υπερβαίνει το ποσό των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ και του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.
- Τέλος, οι διαφορές, για τις οποίες σε έγγραφη συμφωνία των μερών προβλέπεται και είναι σε ισχύ ρήτρα διαμεσολάβησης υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας διαμεσολάβησης

Πλεονεκτήματα της διαμεσολάβησης σε σύγκριση με τη δικαστική επίλυση διαφορών

Τα πλεονεκτήματα της διαμεσολάβησης σε σχέση με τη δικαστική επίλυση διαφορών, είναι τα ακόλουθα:

- 1.** Είναι μια μη δεσμευτική διαδικασία, καθώς τα μέρη είναι ελεύθερα να αποχωρήσουν, όποτε το επιθυμούν.
- 2.** Δεν θίγονται τα δικαιώματα των μερών, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος να καταφύγουν σε δικαστήριο, εκτός βέβαια αν η διαμεσολάβηση καταλήξει σε συμφωνία
- 3.** Δεν λαμβάνεται απόφαση από το Διαμεσολαβητή. Ουσιαστικά δηλαδή τα μέρη έχουν τον

απόλυτο έλεγχο της συμφωνίας.

Σύγκριση με άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Ο θεσμός της διαμεσολάβησης, ως εναλλακτικός προς την τακτική δικαιοσύνη και εξωδικαστικός τρόπος επίλυσης διαφορών ανθεί σε πολλές χώρες της Ευρώπης και αλλού και εξελίσσεται διαρκώς.

Όσο στην Ελλάδα δεν παρουσιάζει ακόμη αρκετή πρακτική εφαρμογή προκειμένου να αποδώσει τα οφέλη του στους πολίτες και στο κράτος, όπως συμβαίνει σε αρκετές χώρες της αλλοδαπής. Χαρακτηριστικά παραδείγματα Ευρωπαϊκών χωρών, στις οποίες είναι διαδεδομένη η διαμεσολάβηση είναι τα ακόλουθα: Στη Γαλλία, η κυβέρνηση και οι επαγγελματίες γνωρίζουν τα πλεονεκτήματα της διαμεσολάβησης και η χρήση διαμεσολαβητών ενθαρρύνεται έντονα από τον νομοθέτη. Στην Ιταλία, τόσο η κυβέρνηση όσο και οι επαγγελματίες στον τομέα της δικαιοσύνης θεωρούν τη διαμεσολάβηση ιδιαίτερα αποτελεσματικό μέσο. Επίσης, στην Κύπρο η διαμεσολάβηση είναι αρκετά διαδεδομένη και για ενημέρωση σχετικά με τη διαδικασία της, μπορεί κάποιος να επικοινωνήσει με το Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως ή τον Παγκύπριο Δικηγορικό Σύλλογο ή το Κυπριακό Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο καθώς και το Επιστημονικό Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου. Επίσης, στο Λουξεμβούργο, η κυβέρνηση και οι επαγγελματίες του έχουν επίγνωση των πλεονεκτημάτων της διαμεσολάβησης. Ακόμα, στην Ιρλανδία ο νόμος του 2017 θεσπίζει ολοκληρωμένο θεσμικό πλαίσιο για την προώθηση της επίλυσης διαφορών μέσω διαμεσολάβησης, ως εναλλακτικής λύσης έναντι της προσφυγής στα δικαστήρια. Στόχος του Νόμου είναι η προώθηση της διαμεσολάβησης ως βιώσιμης, αποτελεσματικής και αποδοτικής

εναλλακτικής λύσης, ώστε να μειωθούν τα δικαστικά έξοδα και να επιταχυνθεί η επίλυση των διαφορών.

Στις ΗΠΑ οι διαμεσολαβητές δεν είναι καν διαπιστευμένοι αλλά επικρατεί ο νόμος της ελεύθερης αγοράς, δηλ. ικανός διαμεσολαβητής είναι αυτός που τον εμπιστεύονται και τον προτιμούν οι διάδικοι που τον επιλέγουν.

Επίλογος

Συμπερασματικά, θα λέγαμε ότι εάν ο θεσμός της διαμεσολάβησης αποδώσει καρπούς, θα αποσυμφορηθούν τα δικαστήρια, θα αναβαθμιστεί η δικαιοσύνη και θα περπατήσουμε αργά αλλά σταθερά σε δρόμους πιο πολιτισμένους. Κι αυτό επειδή «όσο πιο ειρηνικός, τόσο πιο δίκαιος αυτός ο κόσμος και όσο πιο δίκαιος, τόσο πιο ειρηνικός».

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

- Ορισμός Διαμεσολάβησης (ΒΙΚΙΠΑΙΔΕΙΑ)
- Τι είναι η Διαμεσολάβηση (Hellenic Union of Mediators)
- Συχνές Ερωτήσεις για τη Διαμεσολάβηση (ιστοσελίδα Υπουργείου Δικαιοσύνης)
- Υποθέσεις Δεκτικές Διαμεσολάβησης (Ευρωπαϊκός Οργανισμός Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας)
- Ο θεσμός της διαμεσολάβησης (Δικηγορικός Σύλλογος Χανίων)
- Διαμεσολάβηση σε χώρες της ΕΕ (Διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης)
- Η Διαμεσολάβηση ως εξωδικαστικός τρόπος επίλυσης διαφορών (ομιλία της λέκτορας της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Λευκωσίας Άννας Πλεύρη).
- Γιατί πρέπει να ενισχυθεί ο θεσμός της διαμεσολάβησης (Άρθρο της Τατιάνας Τσιρακοπούλου)

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

ένα
θεατρικό
σε
τρεις
πράξεις

Της **Ιωάννας Θεοδωράτου**
Δικηγόρου Πειραιά

Ούτε στα καλύτερα όνειρά τους οι Ζωρζ Φεντώ και Μωρίς Ντεβαλιέρ δεν θα μπορούσαν να φανταστούν ότι το θεατρικό τους έργο «Ξενοδοχείο ο Παράδεισος», που παίχτηκε για πρώτη φορά στο Παρίσι το 1894, θα συνέχιζε ακόμη και σήμερα να σκορπά γέλιο.

Το «Ξενοδοχείο ο Παράδεισος», λοιπόν, σε

διασκευή και σκηνοθεσία **Γιώργου Ρούφα**, με τη **Στελλίνα Ανεμά** στην οργάνωση της παραγωγής και στο ρόλο του ενδυματολόγου, ανέβηκε για δύο παραστάσεις στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά στις 16 και στις 17 Ιουλίου 2024 από τη θεατρική ομάδα του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, που κάθε καλοκαίρι μας παρουσιάζει μια θεατρική παράσταση ξεδιπλώνοντας το ταλέντο της.

Στο επίκεντρο του έργου βρίσκεται ο Περλέ, ένας εργολάβος οικοδομών που μετά από πολλά χρόνια γάμου δεν έλκεται πλέον από τη σύζυγό του Ανζελίκ. Τουναντίον αισθάνεται έλξη για τη Μαρσέλ, σύζυγο του φίλου του και γείτονα Παγιαρντέν, που είναι δυσαρεστημένη από την ψυχρότητα του συζύγου της, καθώς εκείνος φαίνεται να ενδιαφέρεται περισσότερο για τις επαγγελματικές του υποχρεώσεις. Εκμεταλλεύόμενος τα σύννεφα στη σχέση τους, ο Περλέ αρπάζει την ευκαιρία να παρακινήσει τη Μαρσέλ να εκδικηθεί τον άντρα της και να γίνει ερωμένη του. Καταλήγουν σ' ένα ξενοδοχείο για παράνομα ζευγάρια, στο οποίο κατά κακή τους τύχη θα συναντηθούν με πληθώρα γνωστών τους, οπότε μπλέκονται σε μια σειρά από κωμικές παρεξηγήσεις και ατυχείς συμπτώσεις, που

προκαλούν αφειδώς το γέλωτα στο κοινό.

Η θεατρική ομάδα του ΔΣΠ καταφέρνει κάθε χρόνο να μας εκπλήσσει με τις υποκριτικές ικανότητες των συναδέλφων μας, που καταφέρνουν παράλληλα με την ιδιαίτερα απαιτητική εργασία του δικηγόρου να θριαμβεύουν και στο σανίδι! Η προσπάθειά τους ήταν αξιόπαινη και γι' αυτό καταχειροκροτήθηκαν από την δις κατάμεστη αίθουσα του Δημοτικού Θεάτρου.

Ο **Δημήτρης Παπακυριάκης**, εξαιρετικός στο ρόλο του άπιστου και κατεργάρη Περλέ, κυριολεκτικά κέρδισε το κοινό με τον ιδρώτα του και του χάρισε άφθονο γέλιο. Έντονη και μπριόζα η **Ελένη Μπαγιονέτα** υποδύθηκε με επιτυχία την απατημένη σύζυγο, ενώ υπέροχη ήταν και η **Γιώτα Μπουρλετίδου** στο ρόλο του αντικειμένου του πόθου του Περλέ. Ο **Σταμάτης Σουρμελής** υπήρξε ένας χαρισματικός Παγιαρντέν, που πάει για κυνήγι φαντασμάτων στο Ξενοδοχείο ο Παράδεισος. Εκεί, αντί για φαντάσματα, έχουν καταφύγει -εκτός από τον Περλέ με τη Μαρσέλ- η Βικτουάρ, υπηρέτρια του Περλέ, το ρόλο της οποίας με τσαχπινιά και χάρη υποδύθηκε η **Κέλλυ Σταματογιάννη** και ο ανιψιός του Παγιαρντέν, Μαξίμ, το ρόλο του οποίου ενσάρκωσε επιτυχώς ο **Κωνσταντίνος Βαλμάς**. Οι παραπάνω θα συναντηθούν, επίσης, με την Ματίζ, στο ρόλο της οποίας η απολαυστική **Έφη Κριθαρίδου**, που καταφτάνει με την ανέμελη κόρη της Λουίζ και την κουφή μητέρα της Μαριγώ. Η **Άννα Κανάκη**

και η **Ελένη Παντισίδου**, αντίστοιχα, ενσαρκώνοντας κωμικά κι επιτυχημένα τους παραπάνω ρόλους, θα εντείνουν το πανδαιμόνιο των παρεξηγήσεων. Και μέσα σ' όλους η ιδιοκτήτρια του πανδοχείου, Σεμπαστιέν, την οποία υποδύθηκε με επιτυχία η **Ελένη Πατριοπούλου** και η καμαριέρα του ξενοδοχείου Αρλέτ, στο ρόλο της οποίας η εξαιρετική **Γιώτα Τσουνάκα**, που υποδύθηκε και την επιθεωρήτρια Μπουσάρ, προσθέτουν νότες γέλιου στη φαρσοκωμωδία.

Το σίγουρο είναι ότι οι συνάδελφοι υποδυόμενοι με κέφι και μεράκι τους ρόλους τους σ' αυτή τη θεατρική φάρσα για τις ανθρώπινες σχέσεις, τον έρωτα και την ελευθερία, κατέθεσαν επί σκηνής την ψυχή τους χαρίζοντάς μας δυο υπέροχες θεατρικές βραδιές. Για να το καταφέρουν, βέβαια, διέθεσαν ώρες για πρόβες κι ανταποκρίθηκαν με όρεξη στα κελεύσματα του εξαιρετικού σκηνοθέτη τους που επί εννέα μήνες πάλεψε να τους κάνει να θυμίζουν έναν πραγματικό θίασο. Δε σας κρύβω ότι βλέποντάς τους αναλογίστηκα αν θα μπορούσα κι εγώ κάποτε να δραπετεύσω από την πλατεία του θεάτρου και να βρεθώ στη σκηνή του. Η ζωή, εξάλλου, αποκτά μεγαλύτερο ενδιαφέρον όσο αυξάνονται οι προκλήσεις. Αν το σκεφτήκατε κι εσείς, η θεατρική ομάδα του ΔΣΠ είναι ανοιχτή σε νέες προσθήκες, έτοιμη να προετοιμάσει την επόμενη της παράσταση και πιστή στο έργο της να παράγει πολιτισμό.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ

Του Γρηγόρη Γαϊτανάρου
Δικηγόρου Πειραιά

Στις 18.7.2024, ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά διοργάνωσε μια εκδήλωση αφιερωμένη στους δικηγόρους Πειραιά-εικαστικούς, για να τιμήσει το έργο τους και να τους ευχαριστήσει για τη συνεισφορά τους στην αισθητική αναβάθμιση των χώρων του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά και των Δικαστηρίων του Πειραιά.

Την εκδήλωση **συμπαρουσίασε με τη συνάδελφο Σίσσυ Παναγιωτακοπούλου**, ο υποφαινόμενος, με τη βοήθεια του συντονιστή της συντακτικής επιτροπής του περιοδικού μας **Ηλία Τζιτζικάκη** και του μέλους αυτής **Πέτρου Λακούτση**.

Την αρχή έκανε η συνάδελφος Σίσσυ Παναγιωτακοπούλου, επισημαίνοντας τη σημασία που έχει η τέχνη ως διέξοδος αποσυμπίεσης στην απαιτητική δικηγορική καθημερινότητα, που μαστίζεται από το άγχος, τη συνεχή πίεση, αλλά και την ευθύνη, και στη συνέχεια τη σκυτάλη πήρε ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά **Ηλίας Κλάμπας**, ο οποίος μίλησε για τη διαλειτουργικότητα επιστήμης και τέχνης, και -κατά τη δική μου ερμηνεία- για την ανάγκη επαναφοράς στο προσκήνιο του homo universalis, του ανθρωπότυπου που δύναται να οδηγήσει τις κοινωνίες μπροστά, καθώς είναι σε θέση να δει και να επεξεργαστεί τη μεγάλη εικόνα, όχι μόνο τη μικρή.

Έπειτα, πήρα τον λόγο, υπογραμμίζοντας ότι η δικηγορία αποτελεί μια ανοιχτή αγκαλιά για όλα τα κλασσικής παιδείας πνεύματα, τόσο τα ήσυχα, όσο και τα ανήσυχα, και ότι δεν είναι καθόλου τυχαία η εξαίρεση από το ασυμβίβαστο που διατηρούμε αναφορικά με τα καλλιτεχνικής φύσης επαγγέλματα, λόγος που έκλεισε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, με τη μουσική δηλαδή του συναδέλφου και πιανίστα **Πέτρου Παπαδόπουλου**.

Ακολούθησε η απονομή τιμητικών πλακετών στους/στις κάτωθι δικηγόρους Πειραιά-εικαστικούς (με αλφαβητική σειρά):

Αποστολίδου Λίλη, συγγραφέα και εικαστικού με ειδικότητα στην τεχνική του κολλάζ.

Βαγενά Παναγιώτα, αυτοδίδακτης ζωγράφου με συμμετοχή σε ομαδικές εκθέσεις πολιτιστικών συλλόγων τοπικού χαρακτήρα.

Βλάχου Ειρήνη, ζωγράφου με κύρια θεματολογία το τοπίο των Μεθάνων, τόπου καταγωγής της.

Γκαβέρα Κώστα, γραφίστα και ζωγράφου με πολυσχιδή καλλιτεχνική δράση.

Λυκούρη Ιωάννη, φωτο-

γράφου με περγαμηνές στην εγχώρια και διεθνή σκηνή, ο οποίος έχει εκθέσει έργα του στο Δημαρχείο Πειραιά υπό την αιγίδα του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά.

Μαντούβαλου Σπύρου, ζωγράφου, γλύπτη και πεζογράφου με χαρακτηριστικό το προσωπικό του στίλ.

Μελισσηνού Μιχάλη, χαράκτη με σημαίνουσα πολιτική δράση, και κορυφαίο έργο του αυτό που αναγράφει τη φράση «Αυτές οι καρδιές δεν βολεύονται παρά μόνο στο δίκαιο».

Πιστικού Δημήτρη, συγγραφέα, εκδότη και ζωγράφου με πολύπλευρη και συνεχή δράση.

Στυλιανού-Δούσκα Κωνσταντίνα, τοπιογράφου και φωτογράφου με κύριο χαρακτηριστικό του έργου της τα έντονα χρώματα.

Τσαγκαράκη Κυριακή, φωτογράφου και ζωγράφου με συμμετοχή σε τέσσερις ομαδικές εκθέσεις.

Χαραλαμπίδη Νίκο, αυτοδίδακτου ζωγράφου, τα έργα του οποίου τυγχάνουν διεθνούς αποδοχής.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν η τέως Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου κα **Ζαμπέτα Στράτα** και ο τέως Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιώς **Στέλιος Μανουσάκης**.

Εκδήλωση της πρωτοβουλίας κατά των γυναικοκτονιών

Στις **21.09.2024** πραγματοποιήθηκε εκδήλωση την οποία οργάνωσε η **Πρωτοβουλία κατά των γυναικοκτονιών**, που συγκροτήθηκε προκειμένου να συνδράμει στην ανάδειξη και αναγνώριση του φαινομένου της γυναικοκτονίας ως σεξιστικού εγκλήματος και στη σχετική ευαισθητοποίηση της ελληνικής κοινωνίας. Στην εκδήλωση αυτή έλαβαν μέρος επιστημονικοί φορείς, συνδικάτα, Δημοτικές επιτροπές και επιτροπές ισότητας των ΑΕΙ. Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά εκπροσωπήθηκε από τις δικηγόρους Πειραιά Καίτη Κυλάκου και Αριάννα Στυλιανού.

Κοινή διαπίστωση των συμμετεχόντων ήταν η ανάγκη αντιμετώπισης της βίας που βιώνουν οι γυναίκες στην οικογένεια και την εργασία,

λόγω της έντονης ύπαρξης πατριαρχικών δομών, όπως η ενδοοικογενειακή βία, οι γυναικοκτονίες, η σεξουαλική παρενόχληση και το mobbing/ο εργασιακός εκφοβισμός στο χώρο εργασίας. Σημαντική κρίνεται η παρουσία ανδρών από το χώρο των συνδικάτων, που αναφέρθηκαν στα παραπάνω ζητήματα και δήλωσαν την πρόθεσή τους να εργαστούν προς την κατεύθυνση καταπολέμησης αυτών των μορφών καταπίεσης των εργαζόμενων γυναικών.

Αποφασίστηκε η άμεση συγκρότηση Ομάδας Εργασίας που θα σχεδιάσει τα βήματα προς τις δράσεις για την 25^η Νοέμβρη (Παγκόσμια ημέρα ενάντια στη βία κατά των γυναικών) και η περαιτέρω επεξεργασία των αιτημάτων με στόχο

την εξάλειψη της βίας. Ακόμα, η δημιουργία Δικτύου επικοινωνίας και δράσης της Πρωτοβουλίας κατά των Γυναικοκτονιών και των συνδικάτων, καθώς και των Δημοτικών Επιτροπών Ισότητας και η ένταξη και νέων οργανώσεων/φορέων στην Πρωτοβουλία αυτή.

Στο σημείο αυτό, θα πρέπει να αναφερθούμε και στην εκδοθείσα **Διακήρυξη της Πρωτοβουλίας κατά των Γυναικοκτονιών**. Με την διακήρυξη αυτή τονίζεται ότι η γυναικοκτονία αποτελεί ακραία μορφή έμφυλης βίας με βασικό κίνητρο το φύλο του θύματος, αλλά συχνά και η άρνηση συμμόρφωσής του στις πατριαρχικές επιταγές, άρνηση που επιτάσσει την τιμωρία του με τον πιο ακραίο τρόπο. Ζητείται επίσης από το Κράτος να λάβει υπόψη του το συνεχιζόμενο κοινωνικό φαινόμενο της έμφυλης βίας που καταλήγει στη

γυναικοκτονία, η προστασία των γυναικών και η δημιουργία χώρων για την ασφαλή φιλοξενία τους. Τέλος, διεκδικεί την ποινική αναγνώριση της γυναικοκτονίας, την ένταξή της στον ΠΚ ως ιδιώνυμου εγκλήματος και την τιμωρία των γυναικοκτόνων, χωρίς τα ελαφρυντικά, που συνήθως αναγνωρίζονται από τα δικαστήρια για τα έμφυλα εγκλήματα.

Την Διακήρυξη υπέγραψαν πλήθος Γυναικείων Οργανώσεων όπως το Δίκτυο για την Αντιμετώπιση της Βίας κατά των Γυναικών, η Διοτίμα-Κέντρο για τα έμφυλα δικαιώματα και την ισότητα, το Ελληνικό Δίκτυο Γυναικών Ευρώπης, η Ένωση Ελληνίδων Νομικών κ.α.

Της **Αριάνας Στυλιανού**
Δικηγόρου Πειραιά

ΣΤΙΞΕΙΣ

ΤΟΥ Δημήτρη
Πιστικού

Παγκόσμια ρευσιτότητα και εξουσία (Δημιουργοί τής εθνικής και διεθνούς ανασφάλειας)

Ως ενήλικας (και τολμώ να πω διανοούμενος) πολίτης αυτής της χώρας, βλέπω με θλίψη τα τελευταία χρόνια, να καταρρέουν οι θεσμοί, το δημόσιο κλίμα να όζει, οι αξίες και τα ιδανικά τής εγκύκλιας παιδείας μου να λιοιδορούνται, οι παραδόσεις να περιφρονούνται, η ιστορία να αναθεωρείται, τα θεωρούμενα διατηρητέα να γκρεμίζονται και γενικά όσα έχω μάθει να αμφισβητούνται. Ειδικότερα δε ως νομικός (και επί 35ετία δικηγορήσας) διαπιστώνω με λύπη και οργή τη σύγχυση των εξουσιών, και την κατάργηση θεμελιωδών διατάξεων του Συντάγματος με ευθείς ή πλάγιους τρόπους (η λέξη «νόμιμον», το έχω ξαναπεί, διαβάζεται κι από τις δύο μεριές και η ερμηνεία της έχει το πρόσωπο του Ιανού). Φυσικά εκείνη που τα επιχειρεί και «επωφελείται» είναι πάντοτε η εκάστοτε αριθμητική κοινοβουλευτική πλειοψηφία που εξυπηρετεί μεγάλα οικονομικά συμφέροντα.

Θέλω να υπενθυμίσω στους αναγνώστες ότι η στήλη μου με το βάρος τρεισήμισι δεκαετιών στην πλάτη, δεν είναι εξαρτημένη από καμιά κοσμική και θεολογική αυθεντία παρά μονάχα από τη συνείδησή της, σεβόμενη πάντοτε τη φιλοξενία και τον ιδεολογικό πλουραλισμό τής «Δικηγορικής Επικαιρότητας».

Στην κοινωνία, υπάρχει διάχυτη η αίσθηση ανασφάλειας και η υποψία ότι πολλές διατάξεις τού νεότευκτου

δικαίου βρίσκονται σε αναντιστοιχία με τις παραδόσεις και το περί δικαίου αίσθημα του λαού και όχι μονάχα τού ελληνικού. Δημοσιολογούντες, νομικοί και πολιτικοί, σε δημόσιες εμφανίσεις, σε εφημερίδες, τηλεόραση κ.λπ παρουσιάζονται ως ρηξικέλευθοι μεταρρυθμιστές και φλυαρούν επιχειρηματολογώντας για καινοτομίες, για αποκατάσταση της ισότητας, για εναρμόνιση με το ευρωπαϊκό κεκτημένο κ.λπ και προβάλλουν ξύλινα ιδεοτεχνήματα. Από την άλλη μεριά, κοινωνικές μειοψηφίες, υψώνουν, κατά κόρον, και συνήθως ασυλλόγιστα, τα λάβαρα του αλύτρωτου «δικαιωματισμού» χωρίς επίγνωση και σεβασμό των δικαιωμάτων τής πλειοψηφίας, ανατρέποντας το παγιωμένο status quo, ήτοι το δικαίωμα τής πλειοψηφίας να κυβερνά και της μειοψηφίας να ελέγχει. Δεν είναι καθόλου υπερβολή να διαπιστώνει κανείς μια διάχυτη κοινωνική, νομική, πολιτική, οικονομική και εντέλει εννοιολογική βαβυλωνία, όχι και τόσο αυθόρμητη αλλά θαρρώ προδιαγεγραμμένη, συντονισμένη και σχεδόν αναμενόμενη. Μιλούμε όπως οι ομηρικοί Τρώες τής Δ' ραψωδίας τής Ιλιάδας, όταν τους επιτίθενται οι Δαναοί (Έλληνες): «ου γαρ πάντων ήεν ομός θρόος ουδ' ία γήρυς / αλλά γλώσσα μέμικτο, πολύκλητοι δ' έσαν άνδρες» (γιατί δεν είχανε την ίδια γλώσσα ούτε προφορά / αλλά γλώσσα ανακατωμένη, άνδρες πολυσύναχτοι) (στίχ. 437-438).

Σημειώνω ότι είναι σύνηθες και εύλογο να προβάλλονται από τις μειοψηφίες επιχειρήματα του τύπου «ο νομοθέτης δε νομοθετεί για να είναι ευχάριστος με τους πολλούς αλλά για το δίκαιο», αχρηστεύοντας εν πολλοίς την αρχή που ανέφερα. Το δίκαιο, όμως, στην πράξη είναι μια έννοια λαστιχένια, που όσο περνούν τα χρόνια κι όσο ο «δυτικός πολιτισμός» διαδίδεται από ξενέρωτους, κοσμοπολίτες, τυχοδιώκτες και απάτριδες τεχνοκράτες και εμπεδώνεται στα πλατιά κοινωνικά στρώματα, διευρύνει τις αποστάσεις από τη φυσική αφετηρία του κι από κάθε φιλοσοφική, πολιτική, κοινωνική και οικονομική ηθική. Έτσι, σε πλείστα θέματα, η κρατούσα εκάστοτε εξουσία ασκεί καταχρηστικά, και κόντρα στη μειοψηφία την εξουσία τού πενήντα συν ένα, όπου χρειάζονται (και συμφέρει) οι αριθμοί.

Περαιτέρω, δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που η όρεξη της εξουσίας ανοίγει καταβροχθίζοντας διατάξεις, άρθρα και κεκτημένα δικαιώματα με απίστευτες ερμηνείες ακόμα και άρθρα τού Συντάγματος. Το δίκαιο γίνεται εργαλείο πολιτικής σκοπιμότητας, η αλαζονεία εκτρέφει την αυθαιρεσία. Σε πολλές περιπτώσεις δεν υπάρχουν «δικαιώματα», τα οποία στερούνται κάποιοι συμπολίτες μας ή δικαιώματα που κινδυνεύουν αλλά δικαιώματα που δημιουργούνται για να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα! Λέξεις με ελπιδοφόρο κάποτε περιεχόμενο όπως «αναθεώρηση», «μεταρρύθμιση», «πρόοδος» κ.ά. αναβαπτίζονται και ανα-νοηματοδοτούνται ενώ άλλες δημιουργούνται «κατά πλάσμα δικαίου» προκειμένου να ευθυγραμμίζεται η κρατούσα τάξη όχι με τη λαϊκή πλειοψηφία αλλά με έξωθεν επιβαλλόμενες βουλήσεις ετεροεθνικών και υπερεθνικών «κοινοβουλευτικών» πλειοψηφιών. Συχνά η χώρα μας (όπως κι άλλες) κατηγορείται και ενίοτε καταδικάζεται για παραβιάσεις κανόνων δικαίου, όταν αποτολμήσει να ξεφύγει από τον καρόδρομο

των «κοινά αποδεκτών» από τη «διεθνή έννομη τάξη». Όταν εγκαλείται από την αντιπολίτευση για αλαζονεία και δυσαρμονία με την εικαζόμενη λαϊκή βούληση, επικαλείται πρόσφατες εκλογές, πλειοψηφία, προοδευτισμό, μεταρρυθμισμό κ.λπ. χωρίς κατά βάθος να πιστεύει στο νόημά τους. Όταν σκοντάφτει σε καυτά θέματα επικαλείται, ως άλλοθι, υπερεθνικούς κανόνες που υπερσχύουν ακόμα και του Συντάγματος.

Και όλα αυτά συμβαίνουν τη στιγμή που οι πολίτες υποφέρουν στους τομείς τής οικονομίας (ακρίβεια), τής παιδείας, τής υγείας, τής δικαιοσύνης, τής απασχόλησης, των ίσων ευκαιριών. Παράλληλα οσάκις εμφανίζονται σκάνδαλα οικονομικής και πολιτικής φύσης (εάν δεν καταφέρουν να αποσιωπηθούν), ακολουθεί συγκάλυψη, διάχυση της ουσίας, λείανση, κατακερματισμός. Ο κυνισμός είναι μεγαλειώδης. Τα σκάνδαλα μοιάζουν με τσιχλόφουσκες που εμφανίζονται στο δημόσιο χώρο, υπερτονίζονται από κάποια λιγοστά μέσα (και ελεύθερους σκοπευτές) και θάβονται ή υποτονίζονται από το πλείστο των μέσων μαζικής ενημέρωσης και τελικά με την παρέλκυση και παρέλευση του χρόνου σβήνουν οπότε οι υπεύθυνοι βγαίνουν αθώες περιστερές. Σε ορισμένες κραυγαλέες και προκλητικές περιπτώσεις έρχεται ο θεσπισμένος «από μηχανής θεός», το «ακαταδίωκτο» των ενεχομένων, να αποφασίζει εκ των προτέρων και να απαλλάσσει τις διαπραχθείσες εκ του ασφαλούς παρεκτροπές. Η κολυμβήθρα όπου βαφτίζεται η χήνα και γίνεται ψάρι έχει μεγάλο χώρο και κάνει υπερωρίες. Το κοινοβουλευτικό πολίτευμα παριστάνει ότι λειτουργεί, τα πνευματικά ιδρύματα σωπαίνουν, ο Τύπος δεν επιτελεί εν πολλοίς το καθήκον του, οι πολίτες φιμώνονται, απογοητεύονται και αποσύρονται. Οι αγρότες συμπιέζονται, οι τιμές στο χώρο τής παραγωγής είναι μηδαμινές ενώ στα ράφια των εμπορών είναι απρόσιτες. Η πολιτι-

σμένη Δύση, δημιουργεί, παρακινεί και υποδαυλίζει παγκόσμιους ή περιφερειακούς αιματηρούς πολέμους που φτάνουν ως τις γενοκτονίες χωρίς να ιδρώνει το αυτί κανενός. Η ανθρώπινη ζωή έπαψε να είναι πολύτιμη, το περιβάλλον ασφυκτιά, τα φυτά και τα ζώα κινδυνεύουν. Το διεθνές δίκαιο είναι η άποψη των Αθηναίων έναντι των αδύναμων Μηλίων, όπως μας τη διασώζει ο Θουκυδίδης ή όπως τη διατυπώνει ο Κρέων στο δράμα τού Σοφοκλή «Αντιγόνη».

Η υποκρισία αγγίζει τον έβδομο ουρανό. Οι φωτεινές εξαιρέσεις δεν αναιρούν τον κανόνα. Η κάθε ελεύθερη συνείδηση αισθάνεται συχνά αμήχανη, απογοητευμένη, ανίκανη και πεπεισμένη πως ο αγώνας της είναι μάταιος. Ο ελεύθερος άνθρωπος αισθάνεται σαν τον Δον Κιχώτη τού Θερβάντες ή ότι μοιάζει με τον ποιητή Στέφανο Σαχλίκη που έζησε αιώνες πριν (αλλά που είναι πάντα διαχρονικός) «*με την μαγκούραν πολεμών τον άνεμο να δείρω*» («3^η Χιλετία», τχ. 100, σελ. 37, επιμέλεια του ποιητή και φιλόλογου Γιώργου Τσαπραγιάννη).

Ο κόσμος διχάζεται, όπως πριν την κατάρρευση του σοβιετικού κόσμου. Τα αδιέξοδα του δυτικού (καπιταλιστικού) κόσμου με τη συσσώρευση πλούτου σε λίγα πρόσωπα φορτώνονται στις πλάτες των αδύναμων και των μεσαίων αστικών σωμάτων. Το επινοημένο σε αμερικάνικα πανεπιστήμια, φυτευτό και προβοκατόρικο δόγμα «*περί σύγκρουσης πολιτισμών*» (που σήμερα υλοποιείται στην αιματοβαμμένη Μέση Ανατολή με τη σφαγή των αθώων Ισραηλινών, την ομηρία τους και εν συνεχεία με το χωρίς όρια δράμα των Παλαιστινίων και τις θηριωδίες των Ισραηλινών στη Γάζα, στη Δυτική Όχθη κ.λπ) εξυπηρετούν επιταγές τής πανίσχυρης Δύσης. Πολύ φοβούμαι ότι συμβαίνει αυτό που μερικές δεκαετίες πριν ο Μ. Ράσσελ προέβλεπε ότι «*με την κατανόηση της ανθρώπινης συμπεριφοράς, οι Κυ-*

βερνήσεις θα γίνουν πιο ικανές από σήμερα στο να μεταβάλλουν την ανθρωπότητα σε αγέλες φανατικά αλληλομισούμενων ψυχοπαθών» («*Τι πιστεύω*», εκδ. Αρσενίδη, αχρονολόγητο σελ.154, μετάφρ. Σ. Πρωτοπαπά). Το εξωφρενικό είναι οι δηλώσεις των δυτικών υποκριτών κυβερνητών και η αναληγσία τους καθώς και η αδυναμία των διεθνών οργανισμών να σταματήσουν τη βάρβαρη αιματοχυσία.

Αυτή είναι η κατάσταση σήμερα στον κόσμο που αυτοπροσδιορίζεται ως ελεύθερη Δύση. Όσον αφορά στον τελευταίο πολύκροτο νόμο περί του γάμου των ομοφύλων, κατά τη γνώμη μου αχρείαστο, πρόωρο και αντίθετο στην πλειοψηφία τού λαού, θα ήθελα να σημειώσω το εξής. Ουδέν δικαίωμα διακινδυνευόταν από την έννομη τάξη μετά το σύμφωνο συμβίωσης στο οποίο θα μπορούσε να προστεθεί κάποια παράγραφος βελτιωτική. Η πρόθεση του νομοθέτη (πλειοψηφίας και μέρους τής μειοψηφίας) ήταν να υπονομεύσει την έννοια του θεσμού τού γάμου, υπό την έννοια που του έδωσε ο μεγάλος νομοδιδάσκαλος Ερρένιος Μοδεστίνος: «*Γάμος είναι ανδρός και γυναικός συνάφεια και συγκλήρωσις του βίου παντός, θείου τε και ανθρωπίνου δικαίου κοινωνία*» (Βασ. 28.4.1, D. 23.2.1). Το γεγονός ότι αυτός ο νόμος προτάθηκε και ψηφίστηκε από μια κατά παράδοση συντηρητική κυβέρνηση με οδηγεί στη σκέψη ότι δεν ήταν ώριμη και αυτεξούσια απόφασή της αλλά δουλική εκτέλεση έξωθεν εντολών, πιέσεων και κελευσμάτων. Και είναι πεποίθησή μου ότι βρίσκεται σε αντίθεση με τη μεγάλη πλειοψηφία τού ελληνικού λαού. Πρόκειται φυσικά για μείζον θέμα που απαιτούσε τη συναίνεση του λαού και όχι τη συναίνεση συγκυριακών πολιτικών και κομματικών σχηματισμών. Όμως, οι κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες, ενώ επικαλούνται ότι εκφράζουν τους ψηφοφόρους, φοβούνται τα δημοψηφίσματα όπως ο

διάβολος το λιβάνι! Τον λαό, τον θυμούνται στις επόμενες εκλογές! Πολύ φοβούμαι ότι ο νόμος ανοίγει πόρτες προς την κοινωνική διάλυση παρά τις εξαγγελθείσες υποκριτικές προθέσεις του, περί αποκατάστασης μιας κοινωνικής αδικίας. Αύριο θα προβληθεί το αίτημα να καταργηθεί το άβατο των γυναικών στο Άγιο Όρος. Μεθαύριο να καταργηθεί το δικαίωμα ανδρός και γυναικός να παντρεύονται και (ιδίως) να αποκτούν παιδιά γιατί έτσι θα αισθάνονται αδικημένοι και διαφορετικοί οι άλλοι! Εν ονόματι του έξωθεν προωθούμενου δικαιωτισμού η πλειοψηφία θα καταστεί αιχμάλωτη τής μειοψηφίας!

Ασυζητητή η διαφορετικότητα θα πρέπει να θεωρείται σεβαστή από όλους. Δεν δίνει όμως σε κανέναν το δικαίωμα να τη χρησιμοποιεί παράλογα. Ούτε να επιτρέπεται να χρησιμοποιείται η έννοια της διαφορετικότητας ως εργαλείο ώστε να γίνονται όλα ένας χυλός με αποτέλεσμα να χάνεται και η έννοια και της άλλης, της αντίθετης δηλαδή και πλειοψηφούσας διαφορετικότητας. Άλλωστε κατά τον Αστικό Κώδικα (και κατά γενική αρχή τού δικαίου) απαγορεύεται η καταχρηστική άσκηση των δικαιωμάτων. Και δεν θεωρώ φαντασιοπληξίες ή αστήρικτες τις ενστάσεις πολλών ότι η (φτωχή) γυναίκα θα καταστεί τεκνοποιητική μηχανή προκειμένου να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις και οι εγωισμοί ασήμαντων μειοψηφιών ομοφύλων να υιοθετούν και να αναθρέφουν ξένα παιδιά αγοράζοντας ψυχές, χωρίς να τις ρωτήσουν εάν επιθυμούν να ζήσουν αυτό το αφύσικο μοντέλο οικογένειας. Τέλος θα ήθελα να διατυπώσω μία απορία: τι πρόκειται να γίνει αύριο με τους ολυμπιακούς και εν γένει τους αθλητικούς αγώνες; Θα καταργηθούν; Θα εξακολουθήσει η διάκριση ανδρών και γυναικών; Πως θα γίνεται ο διαχωρισμός τους; Μήπως όποιος «άνδρας» δηλώνει πως είναι γυναίκα θα μπορεί να παίρνει χρυσά μετάλλια στα αγωνί-

σματα γυναικών;

Μου φαίνεται ότι η μοντέρνα και υπερρεαλιστική προκοπή μας δημιουργεί έναν χνώδη κόσμο, αναθεωρητικό, παράλογο και προφανώς άδικο για τη γενιά μας, για τις γενιές που πέρασαν και κυρίως για τις γενιές που θα μας ακολουθήσουν, αν υπάρξουν στο μέλλον μ' αυτά που βιαστικά, άκριτα, ανιστόρητα και αφιλοσόφητα θεσπίζουμε υπό το κράτος μιας νεφελώδους δικαιωματικής ευαισθησίας.

Πού βαδίζουμε; Σε ποιων τα χέρια οι λαοί παραδίδουν την κοινοβουλευτική εξουσία επί των κεφαλών του; Πολύ φοβάμαι ότι επαληθεύεται ακόμα μια φορά αυτό που έχει γράψει ο Έζρα Πάουντ, ο μεγαλύτερος κατά τη γνώμη μου αγγλοσάξονας ποιητής τού προηγούμενου αιώνα: *«Γλυτώσαμε απ' τον Πεισίστρατο / και διαλέγουμε έναν απατεώνα ή έναν ευνούχο / να μας κυβερνήσει»* («Περσόνα κ.λπ», εκδ. Δωδώνη, σελ.106, μετάφρ. Ηλία Κυζηράκου). Η ανθρωπότητα βρίσκεται στο δρόμο προς την ολική πνευματική και πολιτιστική καταστροφή που συμβαδίζει μ' αυτόν της οικολογικής ανισορροπίας. Ευτυχώς υπάρχει ακόμα λίγος χρόνος ώστε να αποκοπεί η ολέθρια πορεία προς τον γκρεμό. Οι αθέατοι και οι φανεροί κυβερνήτες ποτέ δε θα μπουν στον κόπο να διαβάσουν το «Χρονικόν» τού Λεοντίου Μαχαιρά ο οποίος έζησε στην Κύπρο την εποχή τής Φραγκοκρατίας και ζωγραφίζει, με τον τρόπο του, τους τότε Φράγκους (Γάλλους) δυνάστες τού μαρτυρικού του νησιού: *«και το θανατικόν έσφιγκεν' και επεθανίσκαν' και είπαν ο ρήγας και η ρήγαινα' 'Ανέν και ούλοι πεθάνουν, ήντα φελούμεν εμείς εις το νυσσίν; Έχοντα κι εκείνοι πεθανήσκουν; Ας πάμεν να αποθάνωμεν και εμείς μετά τους'»*

Αυτός ήταν πάντα ο κόσμος τής εξουσίας. Όμως, παλαιότερα, υπήρχαν ηγέτες με παιδεία, όραμα και κάποιο ανάστημα, υπήρχε και ο φόβος

να γλιστρήσουν οι λαοί προς την άλλη όχθη. Γι' αυτό το σύστημα έκανε συνεχείς παραχωρήσεις, τρίζοντας τα δόντια του. Τώρα που εξέλιπε το αντίπαλο δέος, οι παραχωρήσεις ανακαλούνται, το κοινωνικό κράτος εξαφανίζεται και σιγά-σιγά εξυφάνεται ο παγκόσμιος ιστός, ανακατεύεται ο παγκόσμιος χυλός και συνθέτεται ο παγκόσμιος οδυρμός. Και οι λαοί μένουν και τρέφονται με τις ψευδαισθήσεις τους. Μέχρι να ακούσουν επιτέλους τη φωνή των νηφάλιων και να αντιληφθούν ότι αξίζουν μια καλύτερη μοίρα. Ως τότε, όλα θα ρευστοποιούνται, θα χειραγωγούνται και θα εκβαρβαρίζονται. Ωστόσο, ελπίζω να μην κοπούν όλες οι γέφυρες για μια επάνοδο σε μια δικαιότερη και ανθρωπινότερη ζωή.

Οι παραπάνω σκέψεις δεν προέρχονται από σενάριο επιστημονικής φαντασίας αλλά απηχούν την πραγματικότητα που δημιούργησε η αρρωστημένη φαντασία κάποιων ηγητόρων τού πλανήτη μας. Ο διάχυτος και γενικευμένος αναθεωρητισμός ακόμα κι αν υποθέσει κάποιος αφελής ότι δεν είναι σκοπούμενος και προσχεδιασμένος είναι οπωσδήποτε υποδαυλιζόμενος, καλοδεχούμενος και κατευθυνόμενος, εντέλει, από τα μέσα μαζικής εξουθένωσης. Ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν ομοφυλόφιλος, η ευρωπαϊκή ιστορία αρχίζει από τον Καρλομάγνο, η Καταστροφή τής Σμύρνης και η γενοκτονία ήταν συνωστισμός στην προκυμαία, ο Οιδίπους παρουσιάζεται ως αμερικανόφερτος γέρος με τριμμένο μπλουτζήν στην Επίδαυρο (εντός της οποίας κοάζουν οι μουσικοί βάτραχοι της «πολιτιστικής» υφηλίου), ο Σωκράτης ένας μαστουρωμένος κακόμοιρος ψευτοδιανοούμενος, ο Όμηρος ένας τυφλός παραολυμπιονίκης με χάλκινο μετάλλιο και ξεκούρντιστο γιουκαλίλι. Και οι κλακαδόροι χειροκροτούν τούς πράκτορες και τους πρακτορίσκους επιρροής και οι χαβαλέδες γλεντάνε την κατομοιριά και τον επικείμενο χαμό τους και οι αδιάφοροι ακούνε τους τοίχους να ραγίζουν και το έδαφος να

σειείται και δεν κουνάνε ούτε το μικρό τους δάκτυλο προσμένοντας από τους άλλους να βγάλουν το ερπετό από την τρύπα του όπως ο Καραγκιόζης. Και δίπλα τους, αμέτρητοι ψηφοφόροι, αδαείς κι ανόητοι, *«πατούν στα χιόνια καίγονται, και στη φωτιά κρυώνουν»* όπως έγραψε ο Παλαμάς το 1894 για τους λογιώτατους του καιρού του, αναφερόμενος στον Ραγκαβή και τον Εθνικό μας ύμνο (*«Άπαντα»*, τόμ. 15, σελ. 274)

Οι προβληματισμοί μου, είναι αποτέλεσμα του διακαούς ενδιαφέροντός μου για τα κοινά, για την κοινή μας μοίρα και καρποί τής ευαισθησίας μου σε θέματα που πλήττουν, σε παγκόσμια κλίμακα, τον κατακτημένο πολιτισμό και ανθρωπισμό μας. Δεν έχουν καμιά δασκαλίστικη φιλοδοξία ούτε είναι αιχμάλωτοι οποιασδήποτε ιδεοληψίας οποιουδήποτε χρώματος. Δηλώνοντας ελεύθερος, είμαι σε θέση από τη στήλη αυτή να επικοινωνώ με όσους μού κάνουν την τιμή να με διαβάζουν και να απολογούμαι ως ταπεινός εργάτης τής λογοτεχνίας στις γενιές που θα 'ρθουν να μας διαδεχτούν. Πιστεύω στην ισότητα και τη δημοκρατία κι ότι καμιά πλειοψηφία δεν δικαιούται να στερεί από κάποιους το δικαίωμα να αυτοπροσδιορίζονται και να αισθάνονται ίσοι απέναντι στο νόμο και στο Σύνταγμα. Παράλληλα, έχω την απαίτηση από τη μειοψηφία να μην υπερβαίνει τα όρια και να μην επιθυμεί εγωστικά να αχρηστεύει τη βούληση των πολλών, καταργώντας τούς κανόνες τής φύσης. Και δηλώνω ευθαρσώς ότι δεν κρέμασα ποτέ μου στο πέτο κανένα ουτοπικό ή απάνθρωπο σήμα. Ούτε θολώνει το λογισμό μου καμιά εμπάθεια, ιδιοτέλεια και κανένας κομματισμός. Άλλωστε, στη μακρόχρονη λειτουργία μου ως δικηγόρος, ουδέποτε σιτίστηκα σε δημόσιο πρυτανείο (αν και κατά καιρούς μού προτάθηκε) ούτε (πιστεύοντας στο λόγο τού Ρήγα Φεραίου) σαγηνεύτηκα από τη φωνή των ξενόγλωσσων σειρήνων *«κρεμώντας φούντα σε ξένου το σπαθί»*.

Το επαναστατικό κίνημα της Καρπάθου (Οκτώβριος 1944) και το σημερινό γεωπολιτικό του αντίκτυπο *

Δημ. Σταθακόπουλου
Δικηγόρου Πειραιά
Δρα Παντείου
Οθωμανολόγου/ Τουρκολόγου

Άρχοντες του τόπου, αξιότιμοι εκπρόσωποι φορέων, κυρίες και κύριοι.

Αποτελεί μεγάλη τιμή η επιλογή στο πρόσωπό μου, να είμαι ομιλητής στην ετήσια επίσημη πανηγυρική εορταστική εκδήλωση για την Καρπαθιακή επανάσταση της 5^{ης} Οκτωβρίου 1944 την οποία θεωρώ εναρκτήριο γεγονός της απελευθέρωσης της Δωδεκανήσου τον Μάιο του 1945 και τελικά της ενσωμάτωσής της στη μητέρα Ελλάδα την 7^η Μαρτίου 1948, αν και η παράδοση από τους Βρετανούς είχε γίνει ένα χρόνο πριν, στις 31 Μαρτίου 1947.

Επομένως η Καρπαθιακή επανάσταση της 5^{ης} Οκτωβρίου 1944, είναι πολεμικό, μα συνάμα και πολιτικό γεγονός σημαντικό για την Ελληνική

ιστορία, αφού δρομολόγησε εξελίξεις ή αν θέλετε βοήθησε πρακτικά στις διεθνείς πολιτικές γεωπολιτικές αποφάσεις και τελικά στο εθνικό συμφέρον.

Οι εθνικές επέτειοι και οι γιορτές μνήμης σαν την σημερινή, κατά την άποψή μου, δεν είναι μόνον ιερατικά μνημόσυνα ούτε ευκαιρία για παρελθοντολαγνεία (*περασμένα μεγαλεία και διηγώντας να κλαις*).

Απόδοση τιμών στην Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κατερίνα Σακελλαροπούλου

Αντιθέτως είναι γιορτές αναστοχασμού, αυτοκριτικής και ώθησης με έμπνευση προς το

*Ομιλία του Δ. Σταθακόπουλου στις 4/10/2024 στους Μενετές Καρπάθου για την επέτειο της Καρπαθιακής Επανάστασης, Οκτώβριος 1944

μέλλον, σε μια αγαστή συνεργασία όπου το διαχρονικό «Αξιακό» υφέν συνδέει το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον σ' ένα χωροχρονικό συνεχές.

Σύμφωνα με τους ποιητές Γ.Σαραντάρη και Γ.Σεφέρη:

"... Κατάγομαι από τα παιδικά μου χρόνια/ όπως από μια χώρα .." και

"...πατρίδα, ο τόπος όπου βλάστησαν τα παιδικά μου χρόνια",

Η έννοια πατρίδα, είναι αυτή για την οποία αγωνίστηκαν οι πρόγονοί μας , δηλαδή για τις κοινές μνήμες που τους ένωναν σ' έναν ιστορικό δεσμό, αξιών , «**Πιστεύω**» και πολιτισμού.

Η λέξη/ έννοια "Ελευθερία" που βροντοφώναξαν με το διαζευκτικό ή Θάνατος, το 1821, το ΟΧΙ του 1940, αλλά αποφασιστικά και οι προπάτορές σας την 5^η Οκτωβρίου 1944 υπό την Σκέπη της Παναγιάς του Βράχου στις Μενετές Καρπάθου, μάλλον προέρχεται από το ρήμα ἐλεύθω που σημαίνει έρχομαι, πορεύομαι , δηλώνοντας ότι η έννοια Ελευθερία πάντοτε έρχεται , μιάς και είναι διαρκές ζητούμενο σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο. Καθόλου αυτονόητη. Διεκδικείται και κατακτάται με αγώνα , ενώ συντηρείται με μεγάλη επαγρύπνηση .

Σύμφωνα λοιπόν με την Ελληνική νόηση, η "Ελευθερία" δεν είναι το να μην είσαι σκλάβος ή δούλος, αλλά το να πράττεις εν γένει σύμφωνα με ό,τι σου γεννά έρωτα στην ψυχή σου !!

Δεν αρκεί επομένως το να μην είσαι υπόδουλος για να είσαι ελεύθερος, liber στα λατινικά , αλλά πρέπει να βαδίζεις σύμφωνα με ό,τι έρωτα σου προκαλεί, δηλαδή σε ενθουσιάζει, ταράζει την ψυχή σου, σε οδηγεί στη δημιουργία και την

υπέρβαση, σε συγκλονίζει.

Σήμερα ενώπιόν σας, θ' αναφερθώ στο παρελθόν, το παρόν και θα πιθανολογήσω / ευχηθώ/ ονειρευτώ το μέλλον της πατρίδας μας, με αφορμή την επέτειο.

Η εξιστόρηση του τοπικού , αλλά με πανελλήνιο τελικά αντίκτυπο και καθοριστικά σημαντικού για την έκβαση της ενσωμάτωσης της Δωδεκα-

νήσου γεγονότος, είναι γνωστή στους ερευνητές όπως ο μεγάλος Ελβετός εθνομουσικολόγος Σάμιουελ Μπό Μποβύ που απέδειξε την αρχαία ρίζα γλώσσας και μουσικής της Καρπάθου κ.ά.

Όμως, η ιστορία της Καρπάθου κυρίως είναι γνωστή στους ντόπιους, ενώ σε κάθε περίπτωση έγινε περαιτέρω γνωστή με την αρχικά άτυπη και σήμερα πλέον τυπική, καθιέρωση της εκδήλωσης μνήμης και επομένως, έστω και εάν ισχύει το « επανάληψις μήτηρ μαθήσεως », επέλεξα ν' αναφερθώ λιγότερα στα γεγονότα, μη επαναλαμβάνοντάς τα λεπτομερώς , (αφού οι ομιλίες αυτού του είδους, δεν είναι μάθημα σε σχολείο) , αλλά να επικεντρωθώ στο αποτέλεσμα και τις συνέπειές του, καθώς και στο νόημα που μας παραδίδει .

Δηλαδή θ' αναφερθώ, στη διαλεκτική, τη σύν-

θεση μέσα από την τριβή και την αντίθεση της επιφυλακτικής γνώμης με την ενθουσιώδη ορμή.

Θα επικεντρωθώ, στο διαχρονικό μήνυμα της ομόνοιας, της ενότητας και της αποφυγής της διχόνοιας της δολερής, όπως γράφει και ο Διονύσιος Σολωμός.

Την 5η Οκτωβρίου 1944 ξεκίνησε στην Παναγιά του Βράχου στις Μενετές Καρπάθου, ως *primus ante pares*, μια επανάσταση κατά της διαχρονικής - επί 650 περίπου χρόνια - σκλαβιάς της Καρπάθου σε Βενετούς, Οθωμανούς, Ιταλούς, Γερμανούς, που τελικά καθοριστικά, πίεσε στην αποδοχή των συμμαχικών δυνάμεων και δη των Βρετανών, όπως η Δωδεκάνησος ενσωματωθεί στην Ελλάδα λίγα χρόνια μετά.

Γι' αυτό και είναι Επανάστασις, ιστορικά, κοινωνικά, πολιτικά και όχι μια αντιστασιακή δράση. Πρωτίστως γιατί όλα τα χωριά με τους κατοίκους τους συμμετείχαν ενεργά, γιατί αυτό επικοινωνήθηκε ως τέτοιο γεγονός στο Κάιρο με το μικρό 7μετρο καΐκι *immacolata* / άμωμος και λόγω των αποτελεσμάτων που απέφερε η επανάσταση αυτή, αρχής γενομένης με την έλευση των πλοίων Τερψιχόρη και Κλήβελαντ (17.10.1944).

Οι Γερμανοί με τους εναπομείναντες Ιταλούς συνεργάτες τους ήταν αριθμητικά λίγοι, εν τούτοις ήταν πλήρως οργανωμένοι, απέναντι σε έναν λαό της Καρπάθου με ελάχιστη ή καθόλου στρατιωτική εμπειρία. Και όμως η επανάσταση πέτυχε έχοντας όλα τα προαναφερόμενα χαρακτηριστικά.

Το σημαντικό είναι πως οι Καρπάθιοι, είχαν

πλήρη συνείδηση της Ελληνικότητάς τους. Ούτε στιγμή δεν ένιωσαν στο διάβα της ιστορίας τους πως θα εκτουρκίζονταν ή εξιταλίζονταν. Μόνοι τους, έφτιαχναν σώματα που πολεμούσαν σε όλους τους αγώνες της Ελλάδας και παρά την θλίψη της μη απελευθέρωσης το 1912 και στη συνέχεια με τη συνθήκη της Λωζάνης, που

παρέμειναν υπό τον ζυγό της τότε Ιταλίας, πολέμησαν το 1940 ως παιδιά της Ελλάδος, με το Σύνταγμα εθελοντών Δωδεκανησίων (1924 άτομα) αν και ήταν στα χαρτιά υπήκοοι, αρχικά Οθωμανοί και μετά Ιταλοί, με κίνδυνο εκτελέσεώς τους για εσχάτη προδοσία εκ μέρους των Ιταλών. Στις επάλξεις στις μάχες της Δωδεκανήσου του 1943. Γνήσιοι επαναστάτες, την 5^η Οκτωβρίου 1944, με το βάρος των αιώνων ιστορίας τους στους ώμους τους, ως άξιοι Έλληνες, όλοι οι Καρπάθιοι, ενσωμάτωναν το 1821 με το 1940 σε ένα κατά δικό τους γεγονός, που θα δρομολογούσε πολλά καλά για τη χώρα.

Για την άφιξη των Γερμανών το 1943, τις εκτελέσεις αμάχων και το δίκτυο κατασκοπείας που είχε αναπτυχθεί στο νησί, υπάρχει πλούσια βιβλιογραφία με μαρτυρίες.

Εκείνες τις μέρες από το BBC ακούστηκε το παρακάτω μήνυμα:

Μοναδικό εις τα χρονικά του Β Παγκοσμίου πολέμου, θα παραμείνει ασφαλώς το γεγονός της απελευθέρωσης της νήσου Καρπάθου, οι κάτοικοι της οποίας, αν και εντελώς απομονωμένοι από τον ελεύθερο κόσμο, κατόρθωσαν να εξοπλισθούν με οπλισμό του εχθρού και επαναστατήσαντες, τον ηνάγκασαν να παραδοθεί άνευ όρων και να ελευθερώσουν μόνοι των και χωρίς καμμιά εξωτερική βοήθειαν την ωραία νήσον των.

Η Κάρπαθος Απελευθερώθηκε 8 μήνες νωρίτερα από τα υπόλοιπα Δωδεκάνησα, που απελευθερώθηκαν τον Μάιο του 1945, και αυτό δεν το λέω για να τιμήσω την πρωτιά, αλλά κυρίως το ήθος και τη λεβεντοσύνη που έδειξαν στο διάβα των αιώνων οι Καρπάθιοι και ειδικά, εν προκειμένω τον Οκτώβριο του '44, αλλά και για ανθρωπιστικούς λόγους, αφού το νησί έγινε κέντρο φιλοξενίας προσφύγων από τα Δωδεκάνησα. Στην περιοχή του αεροδρομίου, στον Αφιάρτη, με την φροντίδα της UNRA, μεταφέρθηκαν περισσότεροι από 3.000 Δωδεκανήσιοι.

Τα παραπάνω, μας μαρτυρούν κάτι πολύ σημαντικό: τελικώς, η επανάσταση της 5^{ης} Οκτωβρίου 1944, με τον άκρως γεωπολιτικό της χαρακτήρα, πέτυχε το σκοπό που έγινε, μιάς και όλοι οι συμμετέχοντες είχαν μιά κοινή πεποίθηση πως: **ΔΕΝ ΠΑΙΕΙ ΑΛΛΟ**, μετά τόσους αιώνες δυναστών στο νησί της Καρπάθου. Η επανάσταση της Καρπάθου της 5^{ης} Οκτωβρίου 1944, ήταν ένα άριστο χαρτί διαπραγματεύσεως των Ελλήνων με τους Βρετανούς, αναφορικά με το μέλλον της Δωδεκανήσου.

Το μήνυμα ήταν πως, η Δωδεκάνησος, παρά

τους αιώνες υποταγής της σε τόσους ξένους, δεν έχασε την ελληνική της συνείδηση και συνέχεια ποτέ. Και πως εάν δεν ενσωματωνόταν στην Ελλάδα, περίμενε τους Βρετανούς συνολική αντίσταση σαν αυτή των Καρπαθίων. Σαφώς οι συγκυρίες έγερναν και γεωπολιτικά υπέρ της Ένωσης και όχι της Βρετανικής διοίκησης ή ό μη γένοιτο της παράδοσης στην Τουρκία για να μπει το 1943 στον πόλεμο υπέρ των συμμάχων και να αφήσει την επιτήδεια ουδετερότητα, όπως αναφέρει ο καθηγητής Frank Weber του Temple University ΗΠΑ, στο ομώνυμο βιβλίο του (ΓΕΣ, 1985).

Τα γεγονότα και το γεωπολιτικό συμφέρον της εποχής με το εναρκτήριο γεγονός της 5^{ης} Οκτωβρίου 1944, έφεραν τελικά αλυσιδωτά πολλά άλλα γεγονότα και τελικά την ένωση της Δωδεκανήσου με την Ελλάδα.

Δεν πρέπει να μας διαφεύγει πως, στη συνδιάσκεψη της Τεχεράνης του 1943, ο μεν Τσώρτσιλ σκεφτόταν να εκχωρήσει τα Δωδεκάνησα στην Τουρκία, ως δέλεαρ για να συμμετάσχει στο συμμαχικό μέτωπο κατά του Άξονα, ο δε Στάλιν ομοίως έλεγε πως η Τουρκία έχει κάποια δικαιώματα στα Δωδεκάνησα.

Όμως, στις αρχές Οκτωβρίου του 1944 με το επαναστατικό κίνημα των Μενετιατών και τελικά όλων των Καρπαθίων ως μια "γροθιά" δημιουργήθηκε η βάση για την απελευθέρωση των Δωδεκανήσων που τελικά έκαναν τον Τσώρτσιλ να μεταστρέψει γνώμη, να κρατήσει τα Δωδεκάνησα υπό Αγγλική μεσεγγύηση, να μην φέρει Τούρκους ή Τουρκοκύπριους χωροφύλακες διατήρησης της "τάξης", στο μοντέλο της Κύπρου, η δε Ελληνική διπλωματία να κερδίσει χρόνο και τελικά να ενσωματωθούν στην Ελλάδα.

Η τελετή παράδοσης των Δωδεκανήσων στην Ελλάδα έγινε στη Ρόδο, στις 31 Μαρτίου 1947 μέσα σε πανηγυρική ατμόσφαιρα. Η επίσημη

τελετή της ενσωμάτωσης έγινε ένα χρόνο μετά, στις 7 Μαρτίου 1948, ενώ το 1955 τα Δωδεκάνησα έγιναν νομός με πρωτεύουσα τη Ρόδο.

Την τοπική, αλλά τελικά πανελλήνιας εμβέλειας, σημαντική αυτή πολεμική και κυρίως βαθιά Πολιτική πράξη, που συνδέεται όμως με το σύνολο του αγώνα από το '21 μέχρι το 1944, προσπαθούμε κάθε χρόνο να την θυμόμαστε, προκειμένου να λάβουμε τα βαθύτερα νοήματα, - όχι γιατί μας/σας γεμίζει εγωϊστική υπερηφάνεια, αλλά κυρίως γιατί αποτελεί ισχυρό θεμέλιο στην οικοδόμηση του πανελλήνιων διαχρονικών αγώνων και μας ενώνει, παραδειγματίζοντάς μας για την κράση, το ήθος και το ύφος των ανθρώπων - 'Ηθος και Λεβεντοσύνη το είχε αποκαλέσει ο καθηγητής Μηνάς Αλεξιάδης στην πανηγυρική ομιλία του της 5^{ης} Οκτωβρίου 2004.

Είναι μιά στιγμή που πρέπει στις μέρες μας να την ζήσουμε στην έντονη προβολή της.

Γεγονότα σαν αυτό που τιμούμε σήμερα, ανορθώνουν το πνεύμα και την ψυχή, σε κάνουν να αιτείσαι και να αξιώνεις την αξιοπρέπειά σου. Σε παραδειγματίζουν.

Πέραν από ατομικά συμφέροντα και κόμματα, πρέπει να λειτουργήσουμε συλλογικά, συναινετικά και με όραμα προοπτικής και αξιοπρέπειας παραλείποντας τη διχόνοια, αναζητώντας την Αριστοτελική Μεσότητα, αφήνοντας πίσω την Υβρι είτε κατ' έλλειψιν, είτε καθ' υπερβολήν.

Η σημερινή εκδήλωση είναι ένα παράδειγμα τέτοιας ομοψυχίας και γι' αυτό πάντα επίκαιρη.

Επειδή λοιπόν οι πρόγονοί μας και ειδικά εν προκειμένω οι προπάτορές σας, ήταν συνεχιστές των παλαιών προσταγών και νοημάτων της ελευθερίας, εμείς/ εσείς ως απόγονοι οφείλουμε/ετε

ως θεματοφύλακες, της παράδοσης, να κρατήσουμε τη σκυτάλη της συνέχειας ενστερνιζόμενοι τις αξίες που υπηρετεί το γένος μας διαχρονικά, για να μην περιπέσουμε σε μη αναστρέψιμες καταστάσεις απώλειας ατομικής ή/ και συλλογικής αξιοπρέπειας και Ελευθερίας.

Ο Καζαντζάκης έλεγε:
*Ν' αγαπάς την ευθύνη
να λες εγώ, εγώ μονάχος μου
θα σώσω τον κόσμο.
Αν χαθεί, εγώ θα φταίω.*

Μπορεί οι Μενετιάτες και οι Καρπάθιοι να μην γνώριζαν επάνω στη δράση των ημερών τον αντίκτυπο που θα είχε η πράξη τους στη γεωπολιτική σκηνή μέχρι σήμερα, αλλά χάρις σε αυτούς άναψε η φλόγα που ανέτρεψε αποφάσεις Ηγετών.

Έτσι σήμερα τα Δωδεκάνησα και ειδικά η Κάρπαθος είναι ένα " αεροπλανοφόρο" ελέγχου της Ανατολικής Μεσογείου από τη χώρα μας.

Στο χέρι μας είναι, όπως το εκμεταλλευτούμε στο έπακρον, πέρα από μικροσυμφέροντα και τοπικισμούς.

Τιμή και δόξα στους Μενετιάτες, στους Καρπάθιους, στους Δωδεκανήσιους, αλλά τελικά, ΖΗΤΩ η Ελλάδα.

Πάντα ελεύθεροι !!!

Ως ταπεινός Πολίτης αυτής της χώρας, ζητώ από την Κυβέρνηση και όλο τον πολιτικό κόσμο, την Ελληνική Βουλή, όπως μας εκπροσωπεί όλους μας, να διαφυλάξουν και προστατεύσουν το δημόσιο συμφέρον του έθνους, του γένους, από τον "κακό του εαυτού", τη διχόνοια.

Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΛΑΣ LA DIVINA

της Σίσσους Παναγιωτακοπούλου
Δικηγόρου Πειραιά

Τον περασμένο Δεκέμβρη συμπληρώθηκαν 100 χρόνια από τη γέννηση της σπουδαιότερης υψιφώνου που γνώρισε ποτέ η Όπερα, της θρυλικής Μαρίας Κάλλας. Η κορυφαία αυτή Ελληνίδα πριμαντόνα έμελλε να μείνει στην Ιστορία ως

μια από τις πιο χαρισματικές και συνάμα αμφιλεγόμενες κι αινιγματικές προσωπικότητες του καλλιτεχνικού αυτού χώρου! Δεν είναι τυχαίο το προσωνύμιο "La Divina" που της δόθηκε, αφού η θεική, εκπληκτικού εύρους φωνή της, σε συνδυασμό με την υποκριτική της δεινότητα, το φλογερό μεσογειακό της ταμπεραμέντο και την επιβλητική-σαγηνευτική σκηνική παρουσία της παραμένουν αζεπέραστα μέχρι και σήμερα! η εξαιρετικά ευρεία γκάμα ερμηνειών της περιελάμβανε δε μεταξύ άλλων μελοδράματα του Βάγκνερ, όπερες μπελ κάντο των Ντονιτσέτι, Μπελίνι και Ροσίνι αλλά και Βέρντι και Πουτσίνι. Η συμβολή της δε στην εξέλιξη της Όπερας είναι αναμφισβήτητη, καθώς πρωταγωνιστώντας σε αρκετές αναβιώσεις έργων αναζωπύρωσε το ενδιαφέρον του κοινού γι' αυτά, με αποτέλεσμα την πάγια ένταξή τους στο σύγχρονο οπερατικό ρεπερτόριο, και γενικότερα έφερε πιο κοντά τον κόσμο σ' αυτό το ιδιαίτερο μουσικό θεατρικό είδος.

Ποιά ήταν όμως η Μαρία Κάλλας;

Η Μαρία Κάλλας ή Σοφία Άννα Καικιλία Καλογεροπούλου, όπως ήταν το πλήρες όνομά της, γεννήθηκε στις 2 Δεκεμβρίου του 1923 στο Μανχάταν της Νέας Υόρκης από Έλληνες γονείς, οι οποίοι είχαν μεταναστεύσει εκεί προς αναζήτηση καλύτερης τύχης.

Από πολύ νωρίς άρχισε να ασχολείται με τη μουσική, κάνοντας τα πρώτα μαθήματα πιάνου σε ηλικία 7 ετών, ενώ σε ηλικία μόλις

11 ετών κέρδισε το πρώτο βραβείο σε διαγωνισμό παιδικών φωνών. Το 1937 μετά το διαζύγιο των γονιών της επέστρεψε στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στην Αθήνα, μαζί με τη μητέρα της και τη μεγαλύτερη αδελφή της, όπου εγγράφηκε στο Εθνικό Ωδείο με δασκάλα τη Μαρία Τριβέλλα. Η εν λόγω δασκάλα αναγνώρισε αμέσως το ιδιαίτερο ταλέντο και το σπάνιο φωνητικό εύρος της μικρής Μαρίας και την περιέγραψε ως πρότυπο μαθήτριας, καθώς μελετούσε 5 με 6 ώρες καθημερινά! (Πολύ αργότερα, σε μια συνέντευξή της σε μεγάλο αμερικανικό κανάλι, η ώριμη πλέον Κάλλας θα αποκάλυπτε ότι η μητέρα της την πίεζε σε μεγάλο βαθμό προκειμένου να τελειοποιηθεί στο τραγούδι κι ότι εκείνη όφειλε

να την υπακούει τυφλά). Ο πρώτος πρωταγωνιστικός της ρόλος της ήταν η «Σαντούτσα» στην όπερα «Καβαλερία Ρουσικάνα», σε μία μαθητική παραγωγή το 1939, ενώ την ίδια χρονιά εγγράφηκε στο Ωδείο Αθηνών στην τάξη τραγουδιού της διάσημης εκείνη την εποχή Ελβίρα ντε Ιντάλγκο κοντά στην οποία γνώρισε την υψηλή τεχνική των ρόλων του ιταλικού ρομαντικού ρεπερτορίου.

Το 1940 προσελήφθη στη Λυρική Σκηνή του τότε Βασιλικού Θεάτρου όπου έκανε το επίσημο καλλιτεχνικό ντεμπούτο της ένα χρόνο αργότερα ως «Βεατρίκη» στην οπερέτα Βοκκάκιος του Φραντς φον Σουπέ. Στη συνέχεια και ως το 1945 πρωταγωνίστησε σε μια σειρά από αξιόλογες Όπερες, με πρώτη την Τόσκα του Πουτσίνι σε ηλικία μόλις 18 ετών!!

Το 1945 αποφάσισε να επιστρέψει στην Αμερική, με σκοπό να προωθήσει τη διεθνή της καριέρα αλλά και να επανασυνδεθεί με τον πατέρα της που διέμενε εκεί. Η μοίρα όμως τα έφερε έτσι ώστε να κάνει το ντεμπούτο της πρώτα στην Ιταλία και συγκεκριμένα στην Αρένα της Βερόνας το 1947 με τη «Τζιοκόντα». Μαέστρος της παράστασης ήταν ο διάσημος Τούλιο Σεραφίν, ο οποίος έγινε δάσκαλος και μέντοράς της, διευρύνοντας τους τεχνικούς και ερμηνευτικούς της ορίζοντες.

Στη Βερόνα η Κάλλας γνώρισε και τον μέλλοντα σύζυγό της, Τζιανμπατίστα Μενεγκίνι, τον οποίο και παντρεύτηκε το 1949, παρότι είχε τα διπλά της χρόνια.

Με τη βοήθεια του η καριέρα της Κάλλας απογειώθηκε. Το 1950 πραγματοποίησε την πρώτη της εμφάνιση στη «Σκάλα» του Μιλάνο αντικαθιστώντας την άρρωστη Ρενάτα Τεμπάλντι στην Αίντα, ενώ επανήλθε για να θριαμβεύσει και ουσιαστικά να την κατακτήσει το 1951 με τους Σικελικούς Εσπερινούς του Βέρντι.

Μετά τη «Σκάλα» ήταν η σειρά της Μητροπολιτικής Όπερας της Νέας Υόρκης να υποκλιθεί στο φαινόμενο Μαρία Κάλλας το 1956. Η Ελληνίδα σοπράνο θα μεσουρανήσει εμφανιζόμενη στις μεγαλύτερες σκηνές του κόσμου κι η καριέρα της θα εκτοξευτεί καθ' όλη σχεδόν τη διάρκεια της δεκαετίας του 50. Ο μύθος της είχε αρχίσει να δημιουργείται..

Δυστυχώς όμως, η εξαντλητική δίαιτα στην οποία είχε υποβληθεί τα προηγούμενα χρόνια προκειμένου από υπέρβαρη σοπράνο να μεταμορφωθεί σε υπέρκομψη ντίβα της Όπερας, σε συνδυασμό με τους φωνητικούς της ακροβατισμούς είχαν σοβαρότατες επιπτώσεις στην ποιότητα της φωνής της, η οποία σταδιακά άρχισε να αδυνατίζει στις υψηλές νότες.

Έτσι η καριέρα της πήρε σιγά σιγά καθοδική πορεία. Όταν τον Ιανουάριο του 1958 αποχώρησε από την Όπερα της Ρώμης εγκαταλείποντας τη σκηνή στην πρώτη πράξη της Νόρμα, ισχυριζόμενη ξαφνική ασθένεια, αποδοκιμάστηκε πολύ έντονα τόσο από το κοινό, όσο κι από τον Τύπο της επο-

χής. Οι Ιταλοί δεν της συγχώρησαν ποτέ αυτήν της την πράξη, ενώ οι φήμες περί ιδιότροπης και καπριτσιόζας καλλιτέχνης με ευέξαπτο χαρακτήρα άρχισαν να οργιάζουν.

Η γνωριμία της με τον Ωνάση κι η θυελλώδης σχέση τους που ξεκίνησε επίσημα

το 1959 και διήρκεσε 9 χρόνια, φαίνεται να έπαιξαν επίσης καταλυτικό ρόλο στην σταδιακή απομάκρυνσή της Κάλλας από τις μεγάλες σκηνές. Από το 1960 και μετά άλλωστε η εκπληκτική φωνή της παρουσίαζε πλέον αισθητή φθορά κι οι εμφανίσεις της άρχισαν να αραιώνουν σε μεγάλο βαθμό λόγω συχνών ακυρώσεων. Παρ' όλα αυτά, το καλοκαίρι του ίδιου έτους ερμήνευσε τη Νόρμα στην Επίδαυρο κάνοντας το κοινό να παραληρεί στο άκουσμα της "Casta Diva". Τον επόμενο χρόνο ερμήνευσε δε στον ίδιο χώρο τη Μήδεια. Η παράσταση αυτή σημειωτέον μεταφέρθηκε και στη Σκάλα του Μιλάνο για μικρό χρονικό διάστημα. Η σταδιοδρομία της όμως στα ιταλικά θέατρα είχε τελειώσει οριστικά. Το 1962 όταν τραγούδησε Όμπερον του Βέμπερ στο Λονδίνο οι Τάιμς έγραψαν: «Τώρα πια η φωνή της μπορεί να χαρακτηριστεί άσχημη και εκτός τόνου».

Οι δύο τελευταίες Όπερες για την Κάλλας ήταν η Τόσκα στο Λονδίνο κι η Νόρμα στο Παρίσι το 1965 σε σκηνοθεσία Φράνκο Τζεφινέλλι. Κα-

τόπιν αυτών αποσύρθηκε οριστικά από τις λυρικές παραστάσεις.

Στη συνέχεια, προκειμένου να παντρευτεί τον έρωτα της ζωής της, τον Ωνάση, ζήτησε διαζύγιο από τον σύζυγό της, ο οποίος όμως αρνήθηκε να της το δώσει. Τελικά, το 1966 απεκδύθηκε την αμερικανική υπηκοότητα διατηρώντας μόνο την ελληνική και με αυτό τον τρόπο καταφέρνει να λύσει και τυπικά τον γάμο της. Ωστόσο το όνειρο για κοινή ζωή με τον αγαπημένο της δεν εκπληρώθηκε ποτέ, καθώς το 1968 πληροφορή-

ταγωνίστηκε στην κινηματογραφική εκδοχή της Μήδειας σε σκηνοθεσία Πιερ Πάολο Παζολίνι (1969), ηχογράφησε δίσκους, δίδαξε όπερα στη μουσική σχολή Τζούλιαρντ της Νέας Υόρκης και έδωσε ρεσιτάλ με τον επί σειρά ετών συνεργάτη της τενόρο Τζουζέπε Ντι Στέφανο στο πλαίσιο μιας παγκόσμιας περιοδείας που ολοκληρώθηκε στην πόλη Σαπόρο της Ιαπωνίας το 1974..Αυτή ήταν κι η τελευταία της εμφάνιση.

Έκτοτε, κλείστηκε ακόμη περισσότερο στον εαυτό της και στο διαμέρισμά της στο Παρίσι,

όπου και άφησε την τελευταία της πνοή στις 16 Σεπτεμβρίου 1977, σε ηλικία μόλις 53 χρόνων, όταν την πρόδωσε η εύθραυστη καρδιά της. Κατόπιν δικής της επιθυμίας η σορός της αποτεφρώθηκε και οι στάχτες της σκορπίστηκαν στο Αιγαίο που τόσο αγαπούσε...

Ήταν λοιπόν η Κάλλας μια ιδιόρρυθμη, κακότροπη «ντίβρα» με ξεσπάσματα ή απλά μια τραγική σαν τους ρόλους της φιγούρα, μια δυστυχισμένη γυναίκα, που δεν έζησε παιδική ηλικία κι ήταν θύμα όλων όσων την περιστοίχιζαν

θησε από την τηλεόραση (!) ότι ο Έλληνας μεγιστάνας παντρεύεται τη Τζάκι Κέννεντυ. Ως άλλη Νόρμα η κορυφαία υψίφωνος αισθάνθηκε προδομένη κι ο ήδη ταλαιπωρημένος ψυχισμός της δέχτηκε τεράστιο πλήγμα κάνοντάς την ν' απομονωθεί στο σπίτι της με κατάθλιψη.

Παρά το γεγονός όμως ότι κατέβαλε μεγάλες προσπάθειες να ξεπεράσει τα προσωπικά της προβλήματα, επανακάμπτοντας στην καλλιτεχνική δράση η Κάλλας δεν τα κατάφερε, αν και πρω-

εκμεταλλευόμενοι με τον έναν ή τον άλλο τρόπο την ευαισθησία της; Μήπως το μόνο που πραγματικά την ενδιέφερε δεν ήταν η δόξα ή το χρήμα αλλά η ανάγκη της ν' αγαπηθεί, να γίνει μάνα και να ζήσει μια φυσιολογική κι ευτυχισμένη οικογενειακή ζωή ως μια οποιαδήποτε κοινή θνητή; Η αλήθεια ίσως βρίσκεται στα ίδια της τα λόγια: «Στολίζομαι Μαρία Κάλλας. Εγώ είμαι μόνο γυναίκα».

Ε. Α. Ν. Δ. Ι. Π.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΕΑΝΔΙΠ

Επιμέλεια κειμένου
Παναγιώτης Σταματογιάννης
Δικηγόρος Πειραιά
Πρόεδρος ΕΑΝΔΙΠ

Την **Παρασκευή 5 Ιουλίου 2024**, στο «κλείσιμο» του δικαστικού έτους πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη ετήσια εκδήλωση της ΕΑΝΔΙΠ στο ΟΚΙΟ της Μαρίνας Ζέα. Οι νέοι συνάδελφοί μας και όχι μόνο αγκάλιασαν για άλλη μία χρονιά την εκδήλωση μας. Από τις συζητήσεις των συναδέλφων υπήρξε το αίσθημα ότι ο απολογισμός του δικαστικού έτους για την ΕΑΝΔΙΠ ήταν θετικός. Μετά από πολυετείς προσπάθειες, επιτέλους κατοχυρώθηκε η κατώτατη αμοιβή των ασκουμένων Δικηγόρων. Δεν πρόκειται περί θριαμβολογίας, αλλά για ένα αίσθημα ανακούφισης από όλους, που δεν γινόταν να κρυφτεί.

Έπειτα, τη θέση των «βαρετών» δικηγορικών συζητήσεων πήρε η διασκέδαση και η καλή διάθεση. Δώσαμε ραντεβού για του χρόνου, όταν και ελπίζουμε ότι θα είμαστε ακόμη περισσότεροι και ευελπιστούμε και πιο «ανακουφισμένοι»!

Δημόσια γλυπτά του Πειραιά:
«Η ιστορία ενός αγάλματος»
ΗΡΩ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Της Κικής Τσαγκαράκη - Μπαϊζου
Νομικού - Λογοτέχνιδας

πεθαίνω τώρα που χαράζει
η λευτεριά, όμως κάνω χαράζι
τα νιάτα μου για την Ελλάδα

ΗΡΩ Π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΤΩΝ 17
ΕΠΟΝΙΤΙΣΑ

ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΓΕΡΜΑΝΟΥΣ
ΚΑΤΑΚΗΤΕΣ ΣΤΙΣ 5-9-1944 ΣΤΗΝ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ

Την 5 Σεπτεμβρίου του 1944 όλοι οι δρόμοι του Μακρυγιάννη και στο Κουκάκι, τόπο κατοικίας της Ηρώς Κωνσταντοπούλου, γεμίζουν συνθήματα που υπογράφονται με το όνομα «Ηλέκτρα». Ήταν το ΕΠΟΝίτικο όνομα της Ηρώς Κωνσταντοπούλου. Το αγωνιστικό της ψευδώνυμο. Είναι η ημέρα που θα μείνει στη σύγχρονη ιστορία της Ελλάδας, ως η ημέρα εκτέλεσης από τα ναζιστικά στρατεύματα κατοχής ενός νεαρού κοριτσιού, 17 μόλις ετών, επειδή έμεινε πιστή στα υψηλά ιδανικά της και δεν πρόδωσε τους συναγωνιστές της.

Πάνω στους μικρούς της ώμους στάθηκε όλη η ιστορία της Ελλάδας. Το σώμα της έγινε περιστέρι Ειρήνης που κρατάει επάνω του το πιο ισχυρό αντιπολεμικό μήνυμα διασχίζοντας το χρόνο.

Γι αυτό δεν θα αναφερθώ στο «ευγενές» καλόσχημο μνημείο,

της Ηρώς Κωνσταντοπούλου που φιλοτέχνησε ο γλύπτης «ΝΙΚΟΛΑΣ» κατόπιν παραγγελίας της μητέρας της, και μάλιστα εις διπλούν, για να τοποθετηθεί το ένα στην κεντρική πλατεία Τερψιθέας στον Πειραιά και το άλλο σε πλατεία της Ηλιούπολης, τόπο κατοικίας της ίδιας από το 1980.

Θα γράψω ένα μικρό ιστορικό που αφορά τη σύντομη ζωή της. Τη ζωή ενός νεαρού κοριτσιού που κατάφερε να γίνει ηρωίδα μόλις στα 17 του χρόνια, όσες ήταν και οι σφαίρες που δέχτηκε το παιδικό της σώμα για παραδειγματισμό όπως ειπώθηκε.

Η Ηρώ λοιπόν γεννήθηκε στην Αθήνα στις 16 Ιουλίου το 1927. Ήταν κόρη εύπορης οικογένειας, με καταγωγή από τη Σπάρτη και διέμεναν στο κέντρο της Αθήνας, στην οδό Βεΐκου.

Κατά την κατάληψη της Αθήνας από τους Γερμανούς και μετά το δριμύ ψύχος του χειμώνα του 41 κι ενώ η πείνα και ο θάνατος είχαν θερίσει τον πληθυσμό της Αθήνας, η μικρούλα Ηρώ, 14 ετών τότε, ανοίγει τις αποθήκες του σπιτιού της

για να δώσει κρυφά τροφή στους παιδικούς της φίλους.

Μαθήτριά του Αρσακείου ακόμα, οργανώνεται στην ΕΠΟΝ και ξεκινάει τον αντιστασιακό της αγώνα. Γράφει συνθήματα σε κεντρικούς τοίχους της γερμανοκρατούμενης Αθήνας, κρύβει προκηρύξεις στα σχολικά της ρούχα, κολλάει αφίσες σε κεντρικούς δρόμους και κρατάει τσίλιες σε αποστολές.

Η μητέρα της αντιλαμβάνεται τη δράση της κόρης της και τη συμβουλεύει να σταματήσει και να απομακρυνθεί από τους συνεργάτες, συναγωνιστές της. Η Ηρώ, με την ποτισμένη ιδανικά ψυχή της δίνει την απάντηση που αρμόζει: «Ντροπή μαμά να το λες εσύ, μια Σπαρτιάτισσα».

Η παρακολούθηση των σχολικών της μαθημάτων συνεχίζεται κι εξακολουθεί να αριστεύει με εξαιρετική επίδοση στην εκμάθηση ξένων γλωσσών.

Ομιλεί 4 γλώσσες, μεταξύ των οποίων η Ιταλική και η Γερμανική. Ιστορείται μάλιστα ένα γεγονός κατά το οποίο η Ηρώ χρησιμοποιώντας τη γνώση

άτομα από την ομάδα του Αγήνορα. Πήγαν τον βρήκαν με χίλια παρακάλια και αφού κατέβαλλαν 25 λίρες (μεγάλο ποσό για την εποχή) κατάφεραν να πάρουν τη μικρή Ηρώ πίσω, καταματωμένη από τα βασανιστήρια. Οι «συνεργάτες» όμως, όπως ο Αγήνορας, εφάρμοζαν πάντα την ίδια τακτική. Αφού έκαναν πως ελευθέρωναν τους κρατούμενους, λαμβάνοντας χρήματα, στη συνέχεια τους πρόδιδαν στους Γερμανούς.

Στο τέλος Ιουλίου η Ηρώ Κωνσταντοπούλου συλλαμβάνεται για δεύτερη φορά αυτή τη φορά από γερμανικό απόσπασμα των Ες Ες μετά από δολιοφθορά και επίθεση από αντιστασιακές ομάδες σε τρένο που μεταφέρει πυρομαχικά για τους κατακτητές. Η Κωνσταντοπούλου μεταφέρεται στα κεντρικά της «Κομαντατούρ» στην οδό Μέρλιν όπου την βασανίζουν επί τρεις εβδομάδες για να αποσπάσουν ομολογία με ονόματα συνεργατών της. Η μικρή ηρωίδα δεν ομολογεί. Αντιθέτως μιλάει αποστομωτικά στον Έλληνα διερμηνέα των Γερμανών προκαλώντας ακόμα περισσότερο την οργή τους. Η Ηρώ μεταφέρεται στο τμήμα μελλοθανάτων στο Χαϊδάρι. Εκεί γνωρίζεται με την Λέλα Καραγιάννη η οποία την κρατάει με μητρική στοργή στην αγκαλιά της μέχρι την ημέρα της εκτέλεσής της. Παραμονή της εκτέλεσης η Λέλα Καραγιάννη πληροφορείται από κάποιον σκοπό τον επικείμενο θάνατο της μικρής. Το πρωί της 5ης Σεπτεμβρίου 1944, 37 ημέρες πριν την απελευθέρωση της Ελλάδας, η Ηρώ Κωνσταντοπούλου οδηγείται με 49 ακόμα πατριώτες στο σκοπευτήριο της Καισαριανής για εκτέλεση. Λέγεται πως κατά την ώρα της εκτέλεσης άνοιξε το πουκάμισό της ψηλά στο λαιμό και φώναξε κατά πρόσωπο στους εκτελεστές της,

«χτυπάτε λοιπόν κτήνη».

Η Ηρώ ήταν στην πρώτη πεντάδα των εκτε-

λεσθέντων και το παιδικό της σώμα διαπέρασαν 17 σφαίρες, όσα ήταν και τα χρόνια της σύντομης ζωής της.

Το Δεκέμβριο του 1977, η Ακαδημία Αθηνών, μετά από εισήγηση του ακαδημαϊκού καθηγητή φιλοσοφίας Ιωάννη Θεοδωρακόπουλου, απένειμε μεταθανάτιο βραβείο για την συμβολή της στον αγώνα αναγνωρίζοντας κατά έναν τρόπο και τη συμβολή της ΕΠΟΝ στον αγώνα ενάντια στον κατακτητή. Η ζωή της ηρωίδας γυρίστηκε σε ταινία από τον σκηνοθέτη Νίκο Φώσκολο και η ζωή της κυκλοφόρησε σε βιβλίο.

Η σύντομη ζωή της επισφραγίστηκε από έναν ηρωικό θάνατο ο οποίος της εξασφάλισε την αθανασία, ανάμεσα στους πιο λαμπρούς πατριώτες που γνώρισε ποτέ η Ελλάδα.

Απόφαση Δ.Σ. του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά για το εργασιακό, μισθολογικό και ασφαλιστικό καθεστώς των ασκούμενων δικηγόρων του Δ.Σ.Π.

Το Δ.Σ. του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, κατά την συνεδρίαση του της 16.4.2024, αφού έλαβε υπόψη την εισήγηση των Συμβούλων Ηλία Πολλάλη και Βασίλη Πεταλά και το συναφές αίτημα της Ε.Α.Ν.Δ.Ι.Π. και κατόπιν διαλογικής συζήτησης που ακολούθησε, αποφάσισε τα εξής:

1.- Εργασιακό – μισθολογικό καθεστώς: Ελάχιστη μηνιαία αποζημίωση των ασκούμενων δικηγόρων του Δ.Σ.Π. που απασχολούνται σε δικηγόρους μέλη του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά ή δικηγορικές εταιρείες εγγεγραμμένες στον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά, στο ποσό των εξακοσίων ευρώ (600€), για οκτάωρη πενθήμερη απασχόληση, το οποίο δύναται να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Δ.Σ. του Δ.Σ.Π.

Επίσης, να επιδιωχθεί σχετική νομοθετική ρύθμιση στον Κώδικα Δικηγόρων, καθώς και η τροποποίηση του οικείου άρθρου του Κώδικα Δεοντολογίας του Δικηγορικού Λειτουργήματος σχετικά με τις υποχρεώσεις του Δικηγόρου προς τον ασκούμενο που απασχολεί.

2.- Ασφαλιστικό καθεστώς: Καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών υπέρ κλάδου υγείας των ασκούμενων δικηγόρων του Δ.Σ.Π που απασχολούνται σε δικηγόρους μέλη του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά ή δικηγορικές εταιρείες εγγεγραμμένες στον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά.

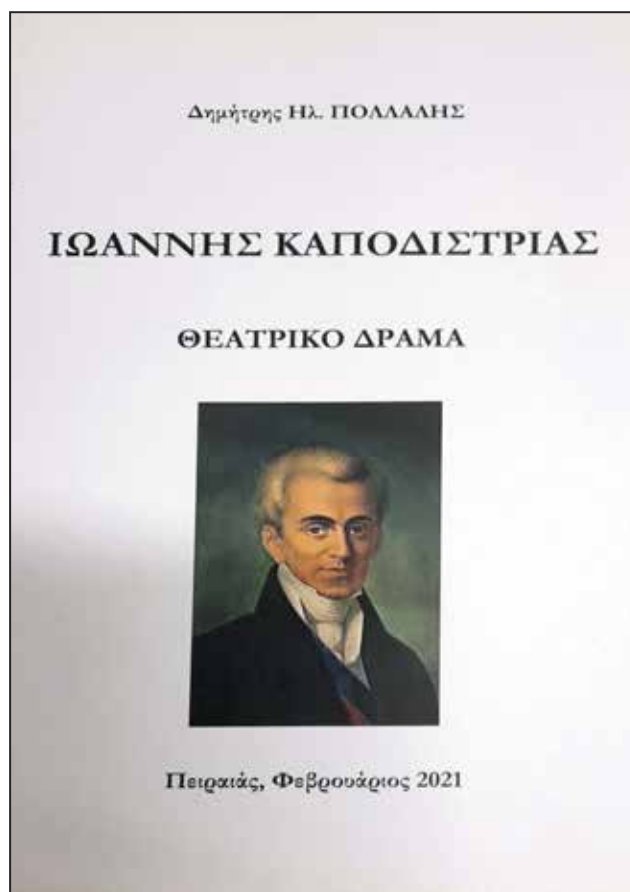
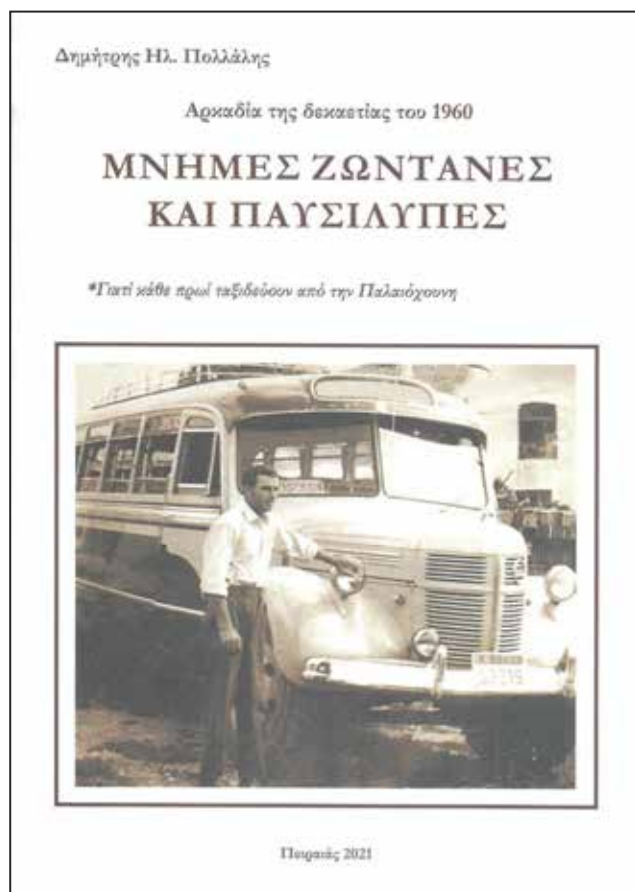
Να επιδιωχθεί σχετική νομοθετική ρύθμιση για απασχόληση του ασκούμενου από δικηγόρο, δικηγορική εταιρεία ή οποιονδήποτε φορέα (ΝΠΔΔ, ΟΤΑ κλπ).

βιβλιοπαρουσίαση

Δημήτρης Ηλ. Πολλάλης

Ο Δημήτρης Ηλ. Πολλάλης έχει προσφέρει πολλά στη νομική επιστήμη, στη μαχόμενη δικηγορία, αλλά και στον ΔΣΠ, εκλεγμένος επί χρόνια στη Διοίκηση και άλλες θέσεις ευθύνης.

Τώρα, έρχεται να προσφέρει και στον πολιτισμό. Ο λογοτέχνης Δημήτρης Πολλάλης μας συστήνεται με δύο ξεχωριστά έργα, που εκδόθηκαν την ίδια χρονιά, το 2021. Το οδοιπορικό, όπως ο ίδιος το ονομάζει, σε «Μνήμες ζωντανές και παυσίλυπες» από τη γενέτειρά του την Παλαιόχουνη Αρκαδίας και το θεατρικό δράμα «ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», έναν φόρο τιμής στον πρώτο Κυβερνήτη της ελεύθερης Ελλάδας.

Γιώργος Χλούπης

Ο Γιώργος Χλούπης καταφέρει με αξιοθαύμαστο τρόπο να ισορροπεί ανάμεσα στις δικηγορικές του υποχρεώσεις και τα ακαδημαϊκά του καθήκοντα και να ασκεί με επιτυχία και τις δυο αυτές, τόσο απαιτητικές, δραστηριότητές του.

Σε όλα αυτά έρχεται να προστεθεί και η συγγραφική του επιδεξιότητα, που αυτή τη φορά δεν αφορά σε νομικό σύγγραμμα, αλλά στο νέο του μυθιστόρημα. Το «ΟΛΑ ΚΑΛΑ» είναι το περιπετειώδες ταξίδι του δικηγόρου και καθηγητή Τρανού, από την αλλοτρίωση και την απόγνωση στην αυτογνωσία και την Ελπίδα.

Ο Οδυσσέας Τρανός, είναι ένας πετυχημένος δικηγόρος, καθηγητής πανεπιστημίου, με κυβερνητική θέση. Όσο πετυχημένος άλλο τόσο δυστυχής και συμβιβασμένος, ζει δίχως συγκινήσεις και συναισθηματισμούς, εγκλωβισμένος στην ψυχρή εικόνα του και σε έναν γάμο συμφέροντος, μέχρι... τη στιγμή που ανατρέπονται όλα.

Έρωτας, ίντριγκα, κυκλώματα διαφθοράς, σκάνδαλα, οργανωμένο έγκλημα, μαφία, δολοφονίες, εκβιασμοί. Ο Οδυσσέας μπλέκει στα δίχτυα του οργανωμένου εγκλήματος και της διαφθοράς, εγκλωβίζεται από πρόσωπα και καταστάσεις, ενώ μια δολοφονική απόπειρα εναντίον του θα αποτελέσει τη θρυαλλίδα για την πλήρη ανατροπή και ρήξη, κυρίως με τον παλιό του εαυτό. Θα καταφέρει να ξεμπλέξει; Διακυβεύεται η ζωή του, η ψυχή του. Θα επέλθει η λυτρωτική κάθαρση; Θα μπορέσει να ζήσει με εντιμότητα, αυθεντικά και με συνέπεια;

Το μυθιστόρημα ασχολείται με τον σύγχρονο άνθρωπο που παραπαίει ανάμεσα στα πρέπει - κοινωνικές συμβάσεις και στα θέλω και εξετάζει τον φόβο ως αντίθετο συναίσθημα της αγάπης και ως ανασταλτικό παράγοντα. «Μιλά» για την αυτογνωσία, την ελευθερία και τη σχέση της με τη συνειδητότητα, τη φθορά και την εξιδανίκευση του ανεκπλήρωτου έρωτα.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Γιάννης Λυμπερόπουλος 1937-2024

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Δραπετσώνα από οικογένεια μικρασιατικής καταγωγής. Τελείωσε τη Νομική Σχολή του ΕΚΠΑ και ενεγράφη στον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά το 1967 έχοντας ασκηθεί στον Δικηγόρο Αλέξανδρο Φοίφα.

Επί 41 χρόνια υπηρέτησε τη δικηγορία και το δίκαιο και αποχώρησε το 2008 με τον τίτλο του Επίτιμου Συμβούλου που του απένειμε ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά για να τιμήσει την επισημονική και συνδικαλιστική προσφορά του στον σύλλογο κατά την πολυετή θητεία του ως μέλους της Διοίκησης του Δ.Σ.Π.

Ο Γιάννης Λυμπερόπουλος εμφορούμενος από δημοκρατικές και προοδευτικές ιδέες και κοινωνική ευαισθησία, ασχολήθηκε από νωρίς με τα κοινά και τιμήθηκε επανειλημμένα από τους συναδέλφους του και εκλέχθηκε έξι φορές και συνολικά υπήρξε μέλος της Διοίκησης του

Συλλόγου επί 18 χρόνια.

Άσκησε τη νομική επιστήμη με ιδιαίτερη επάρκεια και επιτυχία και ταυτόχρονα υπηρέτησε το συμφέρον των δικηγόρων και της δικαιοσύνης με ανιδιοτέλεια και συνέπεια. Για όλους εμάς που τον γνωρίσαμε υπήρξε ένα υπόδειγμα συνδικαλιστικής ηθικής και προσφοράς.

Ο Γιάννης μέχρι το τέλος ήταν ένας αιώσιος έφηβος, ιδιαίτερα αγαπητός και κοινωνικός, με οξύτητα πνεύματος και διαρκές ενδιαφέρον για τα κοινωνικά προβλήματα, για τη δικαιοσύνη, το θέατρο, τη μουσική και τον πολιτισμό. Ήταν ένας εξαιρετος οικογενειάρχης και ένας υπέροχος φίλος. Θα μας λείψει η σεμνότητά του, οι πολύτιμες συζητήσεις μαζί του και η ευγένεια του χαρακτήρα του.

Θερμά συλλυπητήρια στην αγαπημένη του σύζυγο Μαρία, στις κόρες του, Αθηνά και Φωτεινή, στους γαμπρούς και τα εγγόνια του που υπεραγαπούσε και σε όλη του την οικογένεια.

Μιχάλης Κουρμπέλης

Ο Μιχάλης Κουρμπέλης καταγόταν από το Τυρό Κυνουρίας και μπήκε στη δικηγορία το 1979. Σπούδασε στο ΑΠΘ και ασκήθηκε δίπλα στον μετέπειτα Πρόεδρο Βασίλειο Βενέτη.

Διακρίθηκε για την σεμνότητά του, την ευγένεια και την πραότητα του χαρακτήρα του. Άσκησε τη δικηγορία με επιστημονική επάρκεια, με συναδελφικότητα και προσήλωση στο δικηγο-

ρικό καθήκον και στο δίκαιο του εντολέα του. Άνθρωπος χαμηλών τόνων χωρίς κακίες, ήταν αγαπητός από όλους για την καλοσύνη του και το χαμόγελό του.

Για όλα αυτά ο Σύλλογος του απένειμε Τιμή Ένεκεν τον τίτλο του Επίτιμου Δικηγόρου το 2016 όταν άφησε τη μάχιμη δικηγορία.

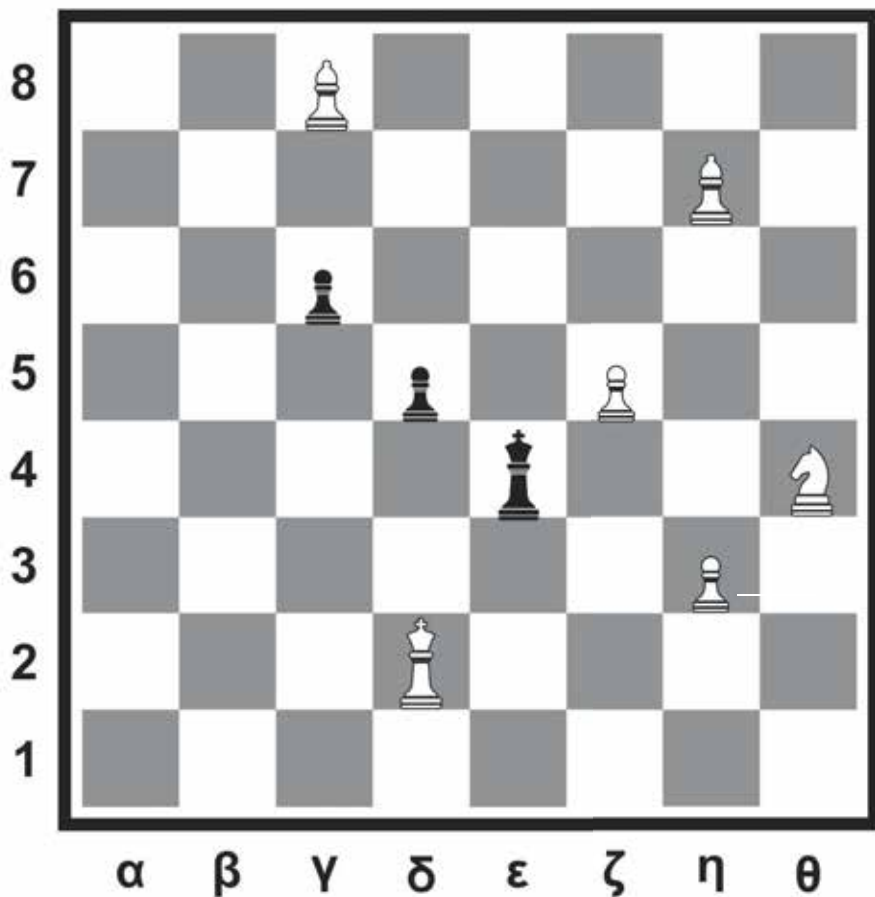
Στις αγαπημένες κόρες του και εκλεκτές δικηγόρους Ματίνα και Αγγελική και σε όλη του την οικογένεια θερμά συλλυπητήρια.

ΣΚΑΚ

Επιμέλεια Θεοδώρου Σαρή
Δικηγόρου Πειραιά

Λευκά: Ρδ2, Αγ8, Αη7, Ιθ4, στρ., ζ5, η3
Μαύρα: Ρε4, στρ. γ6, δ5

Παίζουν τα λευκά και κάνουν ΜΑΤ σε τρεις (3)
κινήσεις

1 Αδ7 ι γ5	3 Αγ6 ΜΑΤ	3 Αγ2 ΜΑΤ
2 Αα4 Αβ2... δ4	Αβ2... γ4	

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

Υπεύθυνος: Διονύσιος Πλέσσας

Συντονιστής για ψηφιακή υπογραφή: Χρήστος Πλ. Ηλιάδης

Συντονιστής για ψηφιακή Δικαιοσύνη: Δημήτριος Μελίδης

Συντονιστής για ψηφιακά Μέσα: Διονύσιος Βραχάτης

Συντονιστής Τμήματος υποστήριξης συναδέλφων σε θέματα τεχνολογίας (HelpDesk): Σωκρ. Βασιλειάδης

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Υπεύθυνος: Κυριάκος Καρυδάς - **Αναπληρωτές:** Ισμήνη Ζώρζου, Ηλίας Τζιτζικάκης

Συντονιστής: Αντώνης Κασσιμάτης

Μέλη: Ανδρέας Αβδούλης, Μαρία Κουμουνδούρου, Ιωάννης Μέξης, Ζήσης Ράπτης

Συντακτική Επιτροπή του περιοδικού «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ»

Υπεύθυνος: Ηλίας Τζιτζικάκης - **Αναπληρωτές:** Γιάννης Βούτας, Κυριάκος Καρυδάς

Επιμελητές ύλης: Λίλη Αποστολίδου, Πέτρος Λακούτσας

Μέλη: Ιωάννης Αβραμίδης, Μαρίνα Αλφειεροπούλου, Μιχαήλ Βλάχος, Γρηγόρης Γαϊτανάρος, Ιωάννα Γεωργούλια, Ιωάννα Θεοδωράτου,

Μιχάλης Ιωαννίδης, Ιωάννης Λυκούρης, Κώστας Μάναλης, Θεόδωρος Μιχαλακάκος, Νικολέττα Μπενεττάτου, Διονυσία

Παναγιωτακοπούλου, Ελένη Πατρικοπούλου, Δημήτριος Πιστικός, Γεώργιος Σαπουντζάκης, Θεόδωρος Σαρρής, Κυριακή Τσαγκαράκη,

Διονύσιος Τσελέντης, Ευάγγελος Τσουρούλης, Μαρία Φλωροπούλου-Μακρή

Συντακτική Επιτροπή του περιοδικού «ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ»

Υπεύθυνος: Πολλυχρόνης Περιβολάρης - **Αναπληρωτής:** Χρήστος Πλ. Ηλιάδης

Επιμελητές ύλης: Στέφανος Φακός, Στυλιανή Τσάκωνα

Μέλη: Μαρίνα Αλφειεροπούλου, Χρήστος Γεωργακόπουλος, Ιωάννης Γιαννελάκης, Ήρα Γκαβέρα, Ελένη Δαμαλίδου, Μιχάλης

Διαθεσόπουλος, Ιωάννης Δόμβρος, Φίλιππος Καμπούρης, Ιωάννης Καρδαράς, Αγγελική Κιαουλιά, Νικόλαος Κωνσταντινίδης, Κων/νος

Λαμπράκης, Κων/να Λύρη, Νικόλαος Μαθιόπουλος, Ιωάννης Μέξης, Θεμιστοκλής Μερσίνης, Ειρήνη Μουγιόκου, Αριστομένης

Μπαλάσκας, Κων/νος Πανόπουλος, Παναγιώτης Πετρόπουλος, Ιωάννης Πισαίρης, Γεώργιος Σίμος, Γεώργιος Σκορίνης, Ιωάννης

Τιμαγένης, Χρήστος Τιμαγένης, Μαρία Φλωροπούλου-Μακρή, Γεώργιος Χλωρός

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΜΕΛΗ

Υπεύθυνος: Ευάγγελος Αναγνώστου - **Αναπληρωτής:** Στυλιανός Φαζάκης

Μέλη: Γεώργιος Μιχαηλίδης, Θεόδωρος Πέππας

Συντονιστής για ομαδική ασφάλιση δικηγόρων: Αντώνης Κασσιμάτης

Συντονιστής για ημερολόγιο ΔΣΠ: Δρακούλης Δρακουλόγκωνας

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Υπεύθυνη: Παναγιώτα Μπουρλετίδου - **Αναπληρωτές:** Αθηνά Σταμελάκη, Ηλίας Τζιτζικάκης

Συντονιστής θεατρικής ομάδας: Δημήτρης Παπακυριάκης

Συντονιστής Χορωδίας: Γεώργιος Αθανασόπουλος

Μέλη: Παναγιώτα Τσουνάκα, Ελένη Πατρικοπούλου, Ελένη Μπαγιονέτα, Κέλλυ Σταματογιάννη, Σταμάτης Σουρμελής, Νικόλαος

Χαραλαμπίδης, Φωτεινή Χαλκιά, Γρηγόρης Γαϊτανάρος.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟΥ

Υπεύθυνος: Ιωάννης Βούτας - **Αναπληρωτής:** Κίμων Γκιουλιτσάνης

Υποεπιτροπή αθλητικών ομάδων

Ομάδα ποδοσφαίρου: Παναγιώτης Σιβίλιας, Ζήσης Ράπτης

Ομάδα μπάσκετ: Θύμιος Σκαρίμπας, Σταύρος Κατσούλης

Ομάδα ποδοσφαίρου βετεράνων: Δήμος Κοντοδήμος, Μιχάλης Ιωαννίδης

Υποεπιτροπή εντευκτηρίου: Σωτήρης Μπούρος, Θωμάς Σταμόπουλος, Δρακούλης Δρακουλόγκωνας

ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΕ.ΔΙ.Π.

Πρόεδρος: Ηλίας Κλάππας

Αναπληρωτής Πρόεδρος: Χρήστος Πλ. Ηλιάδης

Αντιπρόεδροι: Βασίλειος Κορκίδης (Πρόεδρος Ε.Β.Ε.Π.), Γεώργιος Παπαμανώλης - Ντόζας (Πρόεδρος Β.Ε.Π.),

Ιωάννης Βουτσινάς (Πρόεδρος Ε.Ε.Π.)

Γραμματέας: Χρήστος Τσάλλιος - **Ταμίας:** Ευάγγελος Αναγνώστου - **Τακτικό Μέλος:** Λίζα Πετρίδη

Αναπληρωματικά μέλη: Νικόλαος Μανεισιώτης (Ε.Β.Ε.Π.), Γεώργιος Κωνσταντόπουλος (Β.Ε.Π.),

Αλεξάνδρα Παντελάρου (Ε.Ε.Π.), Μαρίνα Αλφειεροπούλου, Άννα Κούπα, Δέσποινα Λιαπάκη

Διευθυντής Φορέα: Σωτήρης Μπούρος

Συντονίστρια Ενεργειών Κατάρτισης: Μαρία - Παρθένα Γεωργιάδου

Διευθυντής Κατάρτισης και Επιστημονικός Συνεργάτης: Δημήτριος Τσικρικιάς

Επιστημονική Συνεργάτης: Λία Αθανασίου

ΚΥΚΛΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΔΙΚΑΣΤΩΝ - ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Ο Κύκλος Ελλήνων Λογοτεχνών Δικαστών και ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά διοργανώνουν κοινή λογοτεχνική βραδιά

ΗΜΕΡΑ

ΩΡΑ

ΧΩΡΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ
19.10.2024

18:30

ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΣΠ
(ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 47)

Θα απαγγελθούν ποιήματα και θα αναγνωστούν αποσπάσματα από έργα πεζού λόγου των **Λογοτεχνών Δικαστών** και **Δικηγόρων Πειραιά**

Θα συμμετάσχει η χορωδία του **ΔΣΠ** με μάεστρο τον δικηγόρο **Μάριο Καζά**

Τον συντονισμό της εκδήλωσης έχει η **Γενική Γραμματέας** του Κύκλου Ελλήνων Λογοτεχνών Δικαστών, Πρόεδρος Εφετών, **Σοφία Λιγνού** και ο Σύμβουλος του ΔΣΠ, Επικεφαλής Συντ. Επιτροπής του περιοδικού ΔΣΠ "Δικηγορική Επικαιρότητα", **Ηλίας Τζιτζικάκης**

Ο Πρόεδρος
Κύκλου Ελλήνων Λογοτεχνών Δικαστών
Αθανάσιος Δαββέτας
Πρόεδρος Εφετών ε.τ.

Ο Πρόεδρος
Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά
Ηλίας Ι.Κλάππας